

Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Onze Vogels

NUMMER 7 | JULI | 2025

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

Knobbelzwaan

© Rik Meerema

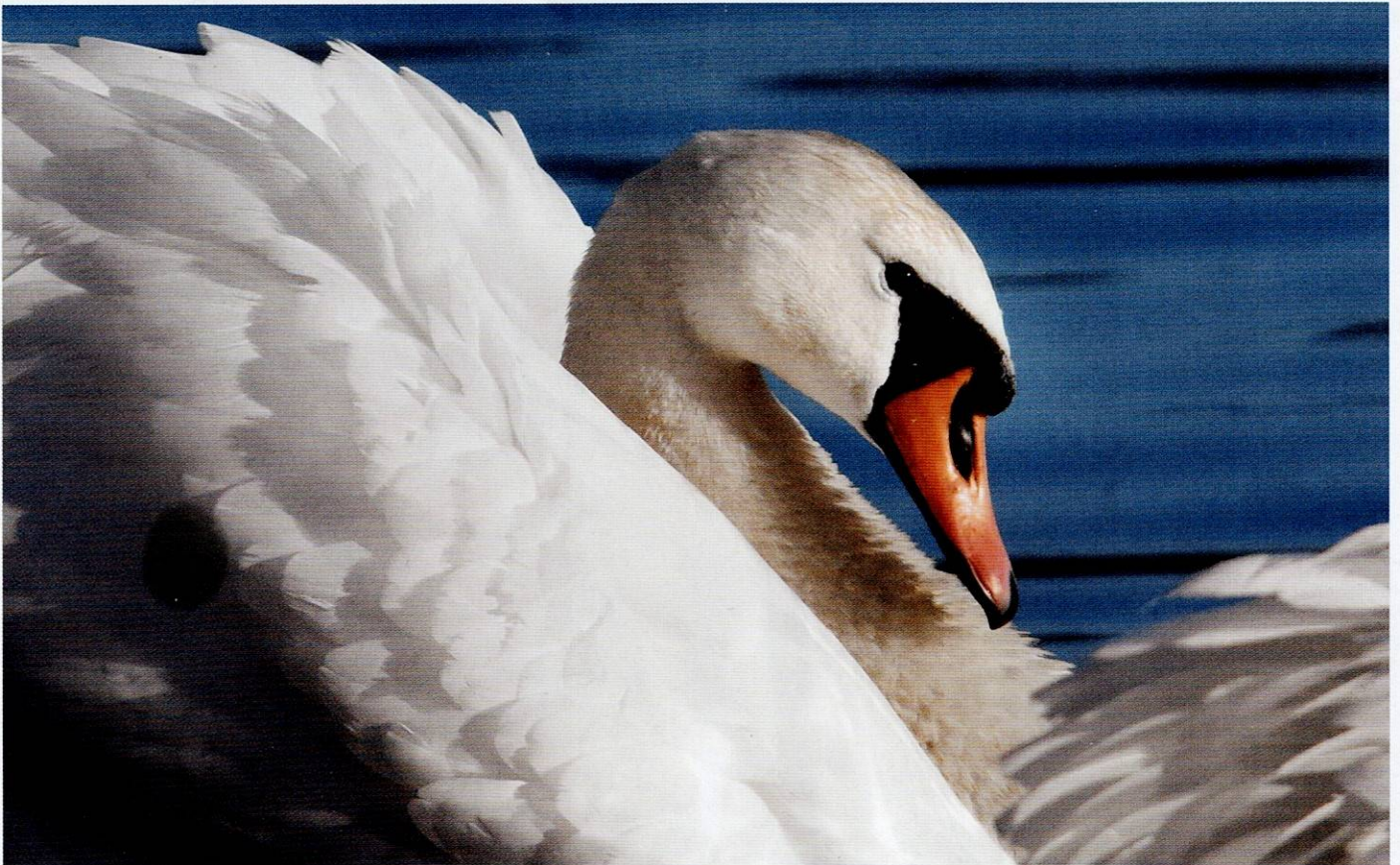
Het was een koude zondagochtend begin maart. In een vogelkijkhut stond ik over de voor de hut gelegen plas water te staren. Eigenlijk kwam ik er niet voor vogels, maar voor de visotter die zich hier regelmatig liet zien. Voor mij op de watervlakte dobberden in de verte wat eendjes en iets dichterbij zwommen een paar knobbelzwanen. Naast mij was er in de hut alleen nog een dame aanwezig. Wanneer je het politiek correct wilt omschrijven, dan zou je haar een struise dame kunnen noemen. Ze zat stevig in de make-up en om haar heen was de lucht zwaar van parfum. Ze maakte de indruk van het type te zijn dat altijd duidelijk aanwezig is en bij een gesprek vaak net iets te dichtbij komt. Mijn eerste gedachte was dat met die wandelende luchtverfrisser in de buurt de otters vast op afstand zouden blijven. Toen ik de hut binnen kwam hadden we wat beleefdheidswoorden gewisseld, maar daarna deden we er allebei het zwijgen toe.

Om de tijd te doden dronk ik mijn meegebrachte koffie en maakte ik een paar foto's van de zwanen die steeds dichterbij kwamen. Terwijl ik af en toe afdrukte was de dame even verderop als een malle bezig. De klikken van haar spiegelreflexcamera echoden als een mitrailleur door de overkapping en gingen steeds meer gepaard met het uitstoten van klanken. "ooo..., aaa..., ach". Dit stopte pas toen de zwanen plots opvlogen. De dame zuchtte diep, keek mij met licht betraande ogen aan en zei "Wat een prachtige dieren toch, zo gracieus, sierlijk en elegant. Als ik later reïncarneer

dan keer ik terug als een zwaan, dat voel ik gewoon, dat past bij mij!" Het kostte mij grote moeite om de zojuist genomen slok koffie binnen te houden, laat staan dat ik iets terug kon zeggen. Na het delen van de gevoelens over haar gracieuze terugkomst in haar 'hier nogmaals' groette ze en liep de hut uit.

Even probeerde ik mij in te beelden hoe haar forse gestalte inclusief overvloedig aangebrachte mascara, oogschaduw en lippenstift langzaam transformeerde tot een zuiver witte zwaan. Hoe ik het ook probeerde, echt lukken deed het niet. Niet dat ik haar in een volgend leven geen zwaan gun, iedereen heeft wat mij betreft recht op zijn eigen overtuigingen, maar ik zag het gewoon niet. Langzaam, met het oplossen van haar parfum in de hut, verdween ook het beeld uit mijn gedachten. Het was weg toen een halfuur later de visotter zich liet zien en ik op mijn beurt als een malle foto's maakte.

Toen ik aan het einde van de ochtend verkleumd thuiskwam kon ik het niet laten even op het internet te zoeken naar de beschrijving van de zwaan in religies en folklore. Ik vond, zoals ik gedacht had verwijzingen naar 'gratie', 'zuiverheid', 'trouw' en 'onschuld'. Wat verder doorzoeken brachten mij ook bij verschillende bronnen die het hadden over 'transformatie', 'het ontwikkelen van intuïtieve vermogens' en ergens stond zelfs 'inzicht in de toekomst'. Zou het dan toch!

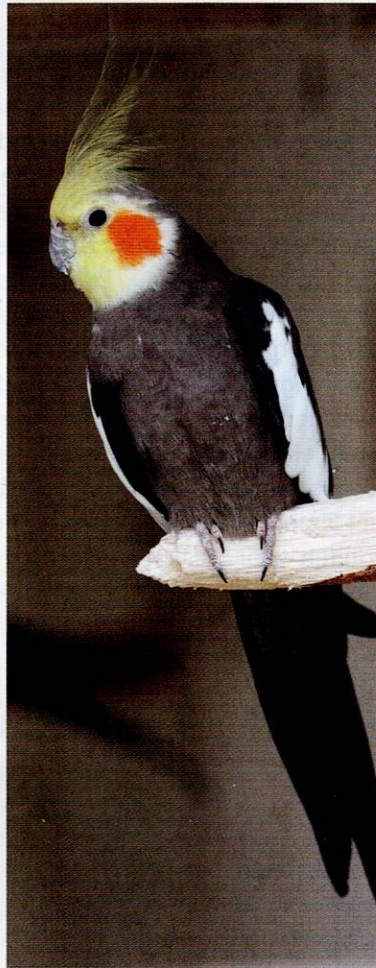

INHOUD

In deze uitgave

Knobbelzwaan	2
Het geslacht Psittacula - Deel 8	5
Van liefhebber naar keurmeester	8
Opkooien	10
Alle begin...	12
Postuurkanaries staand keuren op (oog)hoogte	13
Llarget Español	14

16	In de keuken van... Garvo Diervoeders in Drempt
20	Zwartbuikwaterspreeuw
21	Informatiefilm over insecten- en vruchten etende vogels
22	Van kanariehandel naar Multinational
23	Valkparkieten studiedag
24	Duidelijkheid in wirwar van zaken 1

En verder

4	Column voorzitter
22	Aanstaande penningmeester NBvV
30	Column keurmeester
31	Bondsmededelingen
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Llarget Español
© Rick Michielsen

Met elkaar door!

Albert Zomer, voorzitter

De 17e mei is achter de rug en dat was dus de Algemene Vergadering van de NBvV, verantwoording en informatie geven. Voor sommigen ook een dag om te ontvangen. Het hoofdbestuur kreeg complimenten over de financiën, niet over de details, want die waren te summier volgens sommigen, maar wel over de terugdringing van grote uitgaven en dus een mindere negatieve balans. Maar een kleine tweeduizend euro, maar goed daar hebben wij ook wat pijn voor moeten lijden. Afscheid werd genomen van Rien Schout die op zijn verjaardag toch nog naar de AV gekomen was. Elders zal een kort verhaal over hem te vinden zijn. Maar Rien was niet de enige die op z'n verjaardag aanwezig was, ook Lex Kaptein was er op z'n geboortedag. Niet omdat ze helemaal niets te doen hadden thuis, maar omdat het hart voor de NBvV ingaf dat zij ook op de AV moesten zijn: de belangrijkste vergadering van de NBvV, waarin bestuur ter verantwoording geroepen kan worden. Het deed het hoofdbestuur deugd dat er ook ereleden en leden van verdienste aanwezig waren, fijn om ook de belangstelling van hen te ontvangen. Het was een korte constructieve vergadering en na de lunch kon ieder huiswaarts gaan. De vergadering had wel, gezien de belangrijkheid van een AV, wat meer geïnteresseerden kunnen gebruiken. U bent in ieder geval uitgenodigd!

In de vergadering werd nieuw hoofd-

bestuurder Guido Ariessen, van de actieve vereniging uit Lobith benoemd. Wij zijn blij met zijn aantreden. Wat minder verwacht, maar zeer zeker welkom, was de aanmelding van een nieuwe penningmeester: Simon de Haan uit district Utrecht. Een ervaren schatbewaarder (nu nog) bij de Nederlandse filmindustrie. Aangezien die melding te laat, maar wat is te laat, binnenkwam was een verkiezing volgens de geldende regels niet mogelijk. Pragmatisch werd er dus voor gekozen om tijdens de vergadering voor te stellen om hem 2e penningmeester a.i. te maken. De aanwezigen gingen hier met algemene stem akkoord mee. Het hoeft geen betoog dat het hoofdbestuur zeer blij is met Simon, zodat er een vervanger is gevonden voor Sjaak vanaf 2026. Het hoofdbestuur zit nu op volle sterkte met zeven personen. Het is dus niet allemaal kommer en kwel in onze hobby. U heeft mij weer herkozen voor de functie van voorzitter NBvV. Ik dank u allen voor het vertrouwen in mij gesteld.

Inmiddels heeft het hoofdbestuur besloten, na signalen uit de districten, dat een jaarverslag voor iedereen in te zien op prijs gesteld wordt. Een en ander zal komend jaar 2026 dus via een link in een nieuwsbrief met alle leden worden gedeeld. Het vraagprogramma is al gedeeld via de site van de NBvV; de nieuwe prijzen systematiek zal zo spoedig mogelijk een uitleg krijgen via "Onze Vogels", zodat u allen op de hoogte bent.

De ringen voor 2026 worden alweer volop besteld. Denkt u bij de bestelling aan het aantikken van het goede jaar waarvoor u ringen wilt bestellen! Komt u er niet uit, uw vereniging zal vast willen helpen en anders onze medewerkers van het bondsbureau. Nu ik het toch over die medewerkers heb, twee ervan zullen in 2026 een jubileumjaar hebben, 40 jaar in dienst bij de NBvV. In 1986 in dienst gekomen, van alles meegemaakt en ook nog volgehouden. Ik denk dat zij wel een aantal bladen "Onze Vogels" kunnen vullen met verhalen.

De kweek zit er voor mij weer op. Bijzondere resultaten vullen de volières, het is zaak dat de jonge vogels goed tot ontwikkeling komen, zodat er keuzes zijn voor de afdeling-, de district-, de landelijke- en de wereldshow. Het gaat vast wel lukken! Ik zie alweer uit naar de tentoonstellingen, het geeft een druk programma en een volle agenda, maar het is met liefde. Voorlopig gaan we eerst een iets rustigere periode in en komen de vakanties eraan. Bent u een vroeg vakantiegenieter? Dan wens ik u alvast een genoeglijke vakantie toe en denk aan de vogels!

M. 06-51145525
INFO@VOLIÈREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIÈREBOUWSAMAN.NL

Het geslacht Psittacula

Deel 8 – Rozekopparkiet

Een prachtige familie parkieten die het waard is om nader onder de loep genomen te worden.

© A. v. Kooten

Ondersoorten

Rozekopparkiet - *Psittacula roseata roseata*
Birma-rozekopparkiet - *Psittacula roseata juneae*

Rozekopparkiet - *Psittacula roseata roseata*

Formaat: man 30 cm, pop 28 cm.

Ringmaat: 5,4 mm.

Man: de algehele lichaamskleur is groen. De kop is roze, de achterkop meer lila. De nek is egaal helder lichtgroen net als de hals, de borst, de buik en het onderlichaam. De ogen zijn zwart met een bleekgele iris. De bevedering rond de keel is zwart. Rond de nek bevindt zich een zwarte nekband met aan de kopzijde een lila rand vanaf de snavel. De mantel en de onderrug zijn groen, iets bewaasd. De stuit is helder lichtgroen. De hand- en armpennen zijn grijszwart overgaand in diepgroene toppen. De buitenvlag van de hand- en armpennen is diepgroen, de binnenvlag zwart-grijs. De kleur van de vleugeldekveren is groen, de veren zijn iets omzoomd. Op de schouder bevindt zich een bruinrode vleugelbalk. De middelste staartpennen zijn heldergroen overgaand in diepblauw met gele toppen. De overige staartpennen zijn lichtgroen overgaand naar blauw bewaasd met gele toppen. De onderstaartdekveren zijn groen en de bovenstaartdekveren helder lichtgroen. De bovensnavel is okergeel met een iets donkerder punt. De ondersnavel is zwart. De poten en nagels zijn grijs.

Pop: de pop lijkt wel wat op de man maar bij haar is de kop grijs met een iets lila-achtige waas. De zwarte halsband ontbreekt en

is vervangen door een okergele rand rond de nek. Verder heeft de pop een bleekgele snavel en donkergrijze ondersnavel. Net als de man heeft ook de pop een bruinrode vleugelbalk. (Daarin verschilt de pop van de pop van *P. cyanocephala* die deze vleugelbalk niet heeft. Aan de vleugelbalk zijn de poppen van beide soorten dus goed van elkaar te onderscheiden.).

Jongen: De jongen lijken op de pop maar hebben een kortere staart en een oranje snavel die vanaf de basis uitloopt naar heel licht zwart.

Birma-rozekopparkiet - *Psittacula roseata juneae*

Formaat: man 30 cm, pop 28 cm.

Ringmaat: 5,4 mm.

Man en pop: beide geslachten zijn in het geheel wat lichter, meer geelgroen van kleur dan *P. r. roseata*. Verder is de bruinrode vleugelvlek bij deze ondersoort wat groter dan bij de nominaatvorm.

Herkomst, leefwijze en status in het wild

P. r. roseata heeft zijn verspreidingsgebied in Noord-Birma, Assam, Oost-Pakistan en Bangla Desh. *P. r. juneae* komt voor in Zuid-Assam, Birma, Thailand, Laos, Cambodja en Vietnam. De vogels bewonen beboste gebieden tot hoogten van 1500 m en met bomen en struiken begroeide droge en vochtige savannelandschappen. Verder komen ze ook voor in de bosranden langs landbouwgebieden. Ze leven paarsgewijs of in zwermen tot 20 vogels. Ze voeren een zwervend bestaan dat bepaald wordt door het voedselaanbod in hun leefgebied. Dit bestaat overwegend uit zaden, vruchten, bloesems en bladknoppen. Over het broedgedrag van deze vogels in het wild is weinig bekend. De status in het wild is niet bekend. Maar men gaat ervan uit dat de soort niet bedreigd en daarom 'veilig' is. (Bird Life International 2011).

Voeding

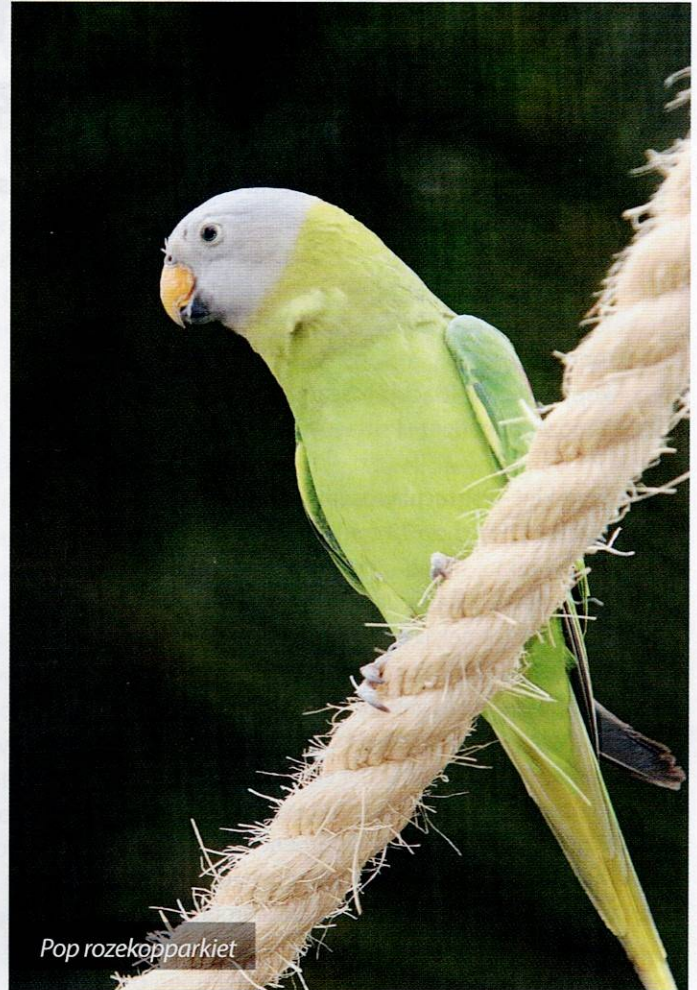
Als basisvoeding kan aan rozekopparkieten een goede zaadmengeling voor parkieten worden gegeven. Om tot een volwaardige voeding te komen kan aan het zaadmengsel een krachtvoermengsel van geweekt kiemzaad en eivoer/universeelvoer (1:1) worden toegevoegd. De verhouding tussen het zaad en het krachtvoermengsel moet ongeveer één op één zijn. Verder dienen dagelijks afwisselend vruchten, bessen (rozenbottels, vuurdoorn, bramen, bosbessen e.d.) en groenten te worden verstrekt. In de periode dat de vogels jongen hebben is het belangrijk dat ze de beschikking hebben over dierlijke eiwitten. Het eiwitpercentage van het krachtvoer moet dan ongeveer op 20% liggen. Omdat de

Over het broedgedrag van rozekopparkieten is in het wild weinig bekend.

Man rozekopparkiet

Pop rozekopparkiet

meeste commerciële eivoeders dit eiwitgehalte niet halen is het verstandig dit aan te vullen, bijvoorbeeld met een universeelvoeder. Naast bovenstaande voeding moeten de vogels dagelijks de beschikking hebben over vers en fris bad- en drinkwater en mogen ook vogelmineralen (grit) en maagkiesel niet ontbreken. Om aan hun knaaglust te voldoen is het raadzaam regelmatig verse berken-, wilgen- en/of fruitboomtakken te verstrekken.

Huisvesting

Rozekopparkieten zijn als winterhard te beschouwen; ze zijn echter zeer gevoelig voor teenbevrozingen. Met name als ze bij vorst 's nachts aan het gaas gaan hangen zullen de tenen afsterven, hetgeen erg verminkend en pijnlijk voor een vogel is. Om teenbevrozingen te voorkomen is het mede van belang dat de zitstokken voldoende dik zijn, zodat de tenen bij het zitten goed door het verenkleed worden afgedekt. Gezien het bovenstaande moeten volières waarin rozekopparkieten worden gehouden een goed afsluitbaar, droog en vorstvrij nachtverblijf bezitten.

De buitenvolière dient een lengte van 4 à 5 m te hebben en ongeveer 1 m breed te zijn. Een goede afmeting voor het nachtverblijf is 1,5 m lang, 1 m breed en 2 m hoog. Om problemen te voorkomen, met name in het broedseizoen, is het noodzakelijk dat de vogels paarsgewijs in aparte rennen worden gehouden. Vanwege hun knaaglust kan de buitenvolière het best worden geconstru-

eerd van metaal, bijvoorbeeld aluminium. Om aan hun knaaglust tegemoet te komen is, zoals reeds eerder opgemerkt, het van belang steeds verse boomtakken te verstrekken. Vergeet niet een portaal of sluis aan te brengen. Rozekopparkieten zijn vliegensvlug en deze voorkomt dat de vogels er in een onbewaakt moment vandoor gaan. Het raamwerk kan worden bespannen met gaas met een afmeting van 19,0 x 19,0 x 1,45 mm. Indien er sprake is van meerdere buitenvolières naast elkaar dienen deze onderling van elkaar gescheiden te zijn door dubbel gaas of ondoorzichtige tussenwanden. Hierdoor wordt voorkomen dat de vogels elkaar kunnen verwonden. Wat dat betreft komt verlies van nagels en tenen nog veel te vaak voor! De vliegopening die toegang geeft tot het nachtverblijf dient een afmeting te hebben van ongeveer 20 x 20 cm. Zorg ervoor dat deze opening af te sluiten is d.m.v. een schuifluikje. Het is het gemakkelijkst als dit te bedienen is aan de voorzijde van de volière. Het is verstandig om de buitenvolières voor de helft te overdekken, bijvoorbeeld met golfplaten. De vogels hebben op deze manier altijd een droge plaats ter beschikking. Het biedt u tevens de mogelijkheid om er broedblokken op te hangen. Het niet beschutte deel geeft de vogels de mogelijkheid om bij regen een douche te nemen.

Kweek

Vaak zijn de eerste paringen al begin maart waar te nemen. Als

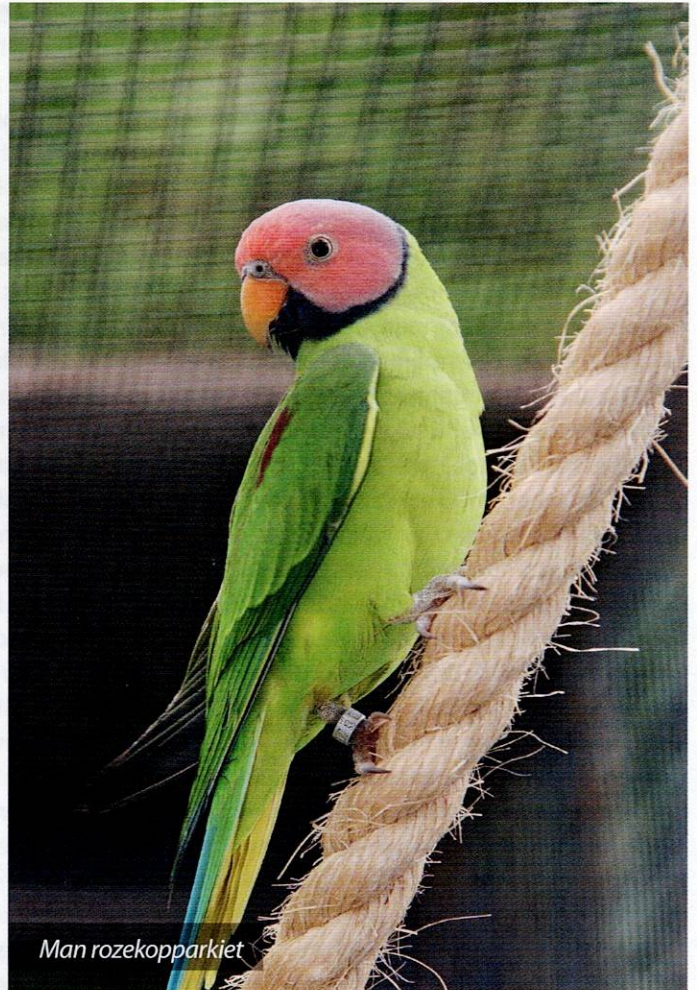
nestgelegenheid kan een nestblok worden verstrekt van 20 x 20 x 40 cm en een invlieggat van ca. 6 cm doorsnee. Zorg voor meerdere en verschillende nestblokken, waaronder ook natuurblokken, zodat de vogels zelf hun keuze kunnen bepalen. Als nestmateriaal kan een mengsel van boshumus c.q. potgrond en houtspaanders in het blok worden aangebracht (laagdikte ca. 8 cm). Ook kunnen stukken vermolmd hout worden gegeven. Deze worden in de meeste gevallen door de vogels geheel stuk geknaagd waardoor een prima bodembedekking ontstaat.

Zodra de pop een nestblok heeft gekozen worden de eieren al vrij snel gelegd, meestal is dat medio maart. Na ca. 23 dagen komen de eerste eieren uit. Tijdens het broeden van het popje wordt ze, zodra ze uit het nestblok komt, gevoerd door het mannetje. Het mannetje voert ook de jongen zodra deze in staat zijn om voor het invlieggat van het nestblok te verschijnen..

Poppen zijn gewoonlijk op een leeftijd van ongeveer drie jaar geslachtsrijp, mannen vaak al in hun tweede levensjaar. Een nest bestaat meestal uit vier tot vijf eieren die om de dag worden gelegd. Na tien tot veertien dagen moeten deze worden geringd met een 6 mm. ring. Houd dit echter vanaf dag zeven in de gaten omdat de jongen in het begin vrij snel groeien. Op een leeftijd van ongeveer zeven weken vliegen ze uit waarna ze nog twee tot drie weken door de ouders worden (bij)gevoerd.

Bijzonderheden

Het is bekend dat rozekopparkieten vrij nerveuze vogels zijn en ook dat ze hun jongen nog weleens willen plukken in het nest. Hun nerveuze karakter maakt ook dat voorzichtig omgegaan moet worden met nestcontrole. Dat kan daarom het beste uitgevoerd worden als de pop (even) van het nest af is.

Man rozekopparkiet

Pop pruimkopparkiet

Van liefhebber naar keurmeester

© Alwin Voorhorst

Het 'hoe' en 'waarom' van start tot examen (kleurkanarie)

Ik weet niet beter of mijn opa had al kleurkanaries; ook mijn vader heeft ze een aantal jaren gehad. Op mijn 17e leek het mij ook wel iets, vogeltjes. En zo gebeurde het dat we aan de slag gingen met het bouwen van een voliëre. Ook mijn vader was weer geïnteresseerd in de vogelhobby en waar ik richting Wanneperveen ging voor, toen nog Engelse Grasparkieten, gingen we voor mijn vader richting Genemuiden om bij Berend van Dalfzen een aantal kleurkanaries op te halen. Uiteindelijk trokken de kanaries mij ook meer en ben ik daarop overgestapt. Tot het moment kwam dat andere vogeltjes mij iets meer interesseerden dan de kanaries. U begrijpt vast wat ik bedoel.

Inmiddels ben ik met mijn vrouw al een aantal jaren gesetteld in Wezep en hebben we twee dochters. Ook kon, na een aantal jaren, de vogelhobby weer opgepakt worden omdat het huis en de ruimte erom heen het toe liet. De kanaries waren weer op het hok en het lidmaatschap in Zwolle bij OVO (Onder Vrienden Opgericht 358) was snel gemaakt. Leuk om te zien trouwens, dat ik daar Berend weer tegen het lijf mocht lopen. Op dit moment ben ik daar penningmeester na twee jaar de TT-voorzitter te zijn geweest. Met zo'n levendige vereniging, diverse lezingen en mooie shows, wilde ik kijken wat er nog meer mogelijk was. Uiteindelijk heb ik mij opgegeven bij Theo van Kollenburg om keurmeester te worden. Bijdragen aan de hobby, vogels keuren. De liefhebber van informatie voorzien over hun ingezonden vogels.

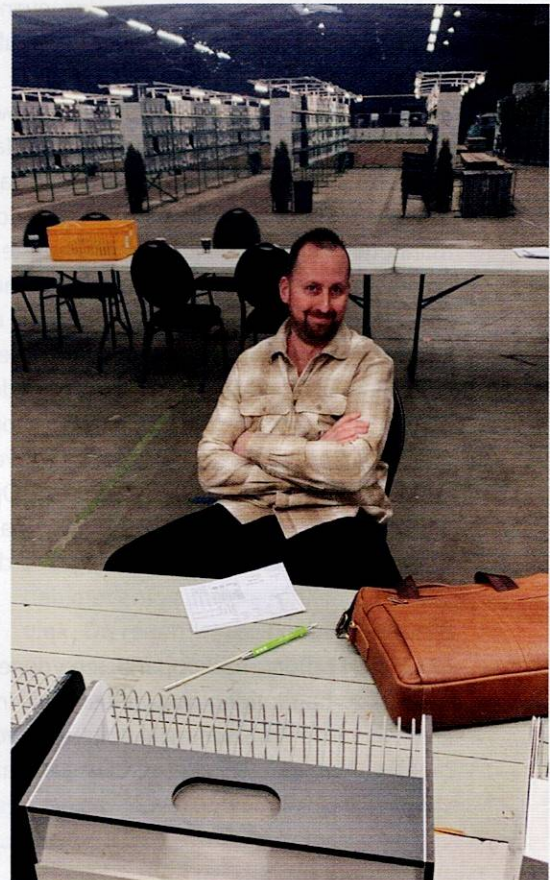
Het Keurmeester worden

Tijdens het NK 2023 in Zwolle is een kleurentest afgenomen voor de oplei-

ding Kleurkanaries. Dit om te zien of je beschikt over de basiskennis en kleuren kunt herkennen. Is dit allemaal in orde dan krijg je de uitnodiging om deel te nemen aan de opleiding. Op 11 maart 2023 mochten we voor het eerst naar Apeldoorn om daar de lesdag te mogen volgen. Na een kopje koffie en warm welkom, aan de slag met herkenning van kleuren. 24 kanaries in diverse kleuren en mutaties werden neergezet. De aspiranten kregen hierbij een formulier waar ze de kleur konden benoemen en een aantal waarderingspunten neerzetten. Nadien werd dit besproken door de docent. Er werd gevraagd om een mentor aan te dragen welke je tijdens de opleiding zou kunnen en willen ondersteunen. In mijn geval was dit Henri Altena. Van dezelfde vereniging, op korte afstand en goed kunnen uitleggen als ik iets moest weten. Naast de mentor kon ik ook prima de (oud) keurmeesters raadplegen.

Maandelijks naar Apeldoorn werd gevolgd en we leerden elkaar als Aspirant Keurmeesters al goed kennen. Rolf Hut, inmiddels ook keurmeester, kwam vanaf Tolbert (Groningen) langs Wezep en zo spraken we af dat we vanaf Wezep met mijn auto richting Apeldoorn gingen. Uiteraard wel na een bak koffie. Leuk om voor en ook na de lesdag nog even een half uurtje over vogels te praten.

Het theoretische gedeelte bestond uit vererving in de breedste zin van het woord. Van celdeling, gameten en mitose tot chromatiden, locus en centromeer. Je zal wel denken, wat is dat allemaal??? Zo dachten wij ook natuurlijk. Wanneer je je er iets meer in verdiept is het eigenlijk best wel te doen. Een kleurkanarie uitschrijven in een formule is geen alledaagse materie. Wanneer je dit zou doen in bijvoorbeeld je

kweekboek, is het leuk om te zien welke uitkomsten je kunt verwachten. Of wanneer er bij een aangekochte vogel ineens toch andere jongen uitkomen, je dit toch kunt herleiden.

Naast erfelijkheidsleer worden er natuurlijk ook vogels besproken. Zo nam elke aspirant per lesdag vier vogels mee die gekeurd moesten worden. Daarbij komt ook het correct invullen van de keurbrieven voorbij. Een vogel 93 punten geven en niets opschrijven was uit den boze. Een vogel van 87 punten zonder opmerkingen trouwens ook. Je leert tijdens de opleiding dat je in de primaire rubrieken een en ander voldoende moet onderbouwen. Geef je extra punten of punten in mindering dan moet je dit wel kunnen onderbouwen. Na dit keuren werden dan ook de brief-

jes besproken. Kijken of iedereen op één lijn zat qua punten maar zeker qua beschrijvingen. Naarmate het aantal opleidingsdagen vorderden werd het keuren, invullen van de briefjes en de nabesprekingen ervan steeds professioneler en het niveau hoger. Wel met veel plezier en de lunch van Harry met een soepje en kroket. Tezamen met de aspiranten en docenten van de Postuurkanaries. Die opleiding is tegelijkertijd met de kleurkanaries.

Het eerste showseizoen

Als aspirant moet je minimaal vijf keer bijzitten op een keuring. Zie het bijzitten als een soort stagelopen bij een "echte" keurmeester. En zo ging ik gepakt met een tas en toebehoren, tezamen met een dosis spanning en zenuwen richting Steenwijk. Mijn eerste bijzitting was met Johan Dermois. Rustig, geduldig en behulpzaam waardoor ik vanzelf weer wat kon ontdooien. Ja, die bijzittingen, dat vogeltjes keuren op zo'n tentoonstelling, precies de reden waarom ik dit ben gaan doen. In totaal heb ik acht bijzittingen gedaan variërend van Schagen tot IJsselstein en van alles daartussen.

Na deze bijzittingen spreek je de keur-
dag door en wordt er een formulier ingevuld. Daarop staat onder andere welke kleuren er aanwezig waren die dag en of er een specifieke kleur is die je wellicht nog wat lastig vond.

Vogel 2024

Tijdens dit NK stond ons het eerste officiële tentamen te wachten. 24 vogels waarvan één stam en twintig enkelingen moesten gekeurd worden. Dit tentamen vond plaats op de keurdag nadat de vogels allemaal gekeurd waren. Alle aspiranten hebben dit met goed gevolg gedaan met als resultaat dat we door mochten voor het tweede jaar.

Het tweede jaar verloopt ongeveer hetzelfde als het eerste. Wel wat kritischer omdat er natuurlijk ook al bepaalde eisen aan je gesteld worden qua kennis en kunde. Terecht ook, je bent er immers al even mee bezig. In dit jaar is

er ook nog wat gewisseld met de docenten en gastdocenten. Deze namen zo nu en dan ook vogels mee voor ons om te keuren. Dat vogels meebrengen is wel goed voor een extra sociaal netwerk. Je wilt elke keer andere vogels meenemen dus haalde ik ze binnen OVO bij verschillende kwekers op om eens een zaterdag te lenen.

Kennis en kunde testen

Tijdens het tweede showseizoen voelde ik me wat meer thuis op de keurvloer. Waar het op de keuringen goed ging, voelde je ook de "vrijheid" van de keurmeester. Daardoor groeide mijn eigen vertrouwen ook meer. Ik zat wat ruim in mijn verlof uren en kon daardoor tien bijzittingen doen in het tweede jaar. Van Meijel in het zuiden tot Leeuwarden in het noorden.

Op 7 december konden wij ons, samen met de postuur aspiranten, melden in Apeldoorn voor het theorie-examen. Voor mij is een examen wellicht net zoals bij anderen. Zodra het woord examen erin voor komt gaan me de tintelingen door het lijf. Dit was achteraf niet nodig. Ook hier is iedereen voor geslaagd.

Praktijk tentamen

Op onze eigen COM-show bij OVO in Zwolle werd het tentamen voor zowel de kleur- als postuurkanaries gehouden. Om 15:00 uur moesten we ons verzamelen en na uitleg van het tentamen konden we plaatsnemen achter de keurtafels. Wederom één stam en twintig enkelingen. De vogels die je moet keuren zijn beoordeeld en uitgezocht door de keurmeesters en de Technische Commissie. Je kunt met het keuren er een punt boven of onder zitten, dan is het goed. Is de vogel beoordeeld op 91 en je geeft deze als aspirant 93 dan heb je 2 minpunten. In totaal mag je 16 minpunten hebben. Dat lijkt veel maar vergis je niet. Een kleur niet goed is bijvoorbeeld 5 minpunten. Ja, de opleiding keurmeester is geen 'meedoen is winnen' cursus.

Gelukkig is ook ditmaal iedereen met goed gevolg door het tentamen heen

gegaan.

Dit betekent één ding: op naar Vogel 2025 voor het examen!

Examen

Hardenberg 14 januari. Melden in de middag net als het jaar ervoor. Weer samen met Rolf die kant op. Ik was toch blij dat ik niet de enige was met zenuwen die dag. We werden opgeroepen om richting de keurlocatie te gaan. Daar werden de regels voor het examen besproken en hoe dit verder in zijn werk zou gaan. De tafels staan om en om, eerst een Aspirant Kleur en dan een Aspirant Postuur enzovoort. Tja, en dan ga je zitten. Vogels kijken, zenuwen, vogels kijken, zenuwen. Waar je tijdens eerdere tentamens een stam lipochroom rood kreeg of een stam bruin-geel, stond er tijdens het examen een stam Phaeo wit op de tafel. Dat was een leuke uitdaging. Ik zal een paar kleuren en mutaties noemen: satinet geel, agaats topaas, bruin-rood jaspis, bruin-onyx, een albino, agaats pastel, Isabel geel mozaïek, lipochroom rood mozaïek.

Wachten

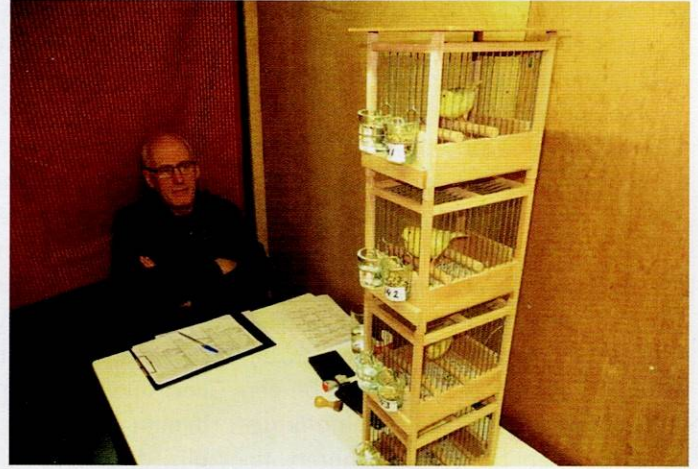
Na al het invullen komt het wachten. Even bij de vogeltjes kijken dan maar. Met elkaar bespreken, wat had jij daar? En bij deze vogel? Wachten duurt normaal al lang, nu helemaal. Dan worden we bij elkaar geroepen. De aspiranten kleur en postuur. Het goede nieuws volgt, iedereen geslaagd voor het examen. Blijdschap alom en de felicitaties van de aanwezige aspiranten en commissie volgde.

Op weg naar buiten werden de eerste telefoontjes gepleegd om het heugelijke nieuws te delen. De NBvV is weer een aantal keurmeesters rijker! De eerste keuring voor 2026 staat inmiddels al genoteerd. Ik hoop dat ik door dit artikel wat inzicht in de opleiding heb kunnen geven en wellicht toekomstige aspiranten heb kunnen enthousiasmeren. Wellicht zien wij elkaar nog eens in de toekomst op een keuring, show of bijeenkomst.

Opkooien

© Jaap Plokker

Het houden en kweken van zangkanaries en meedoen aan zangwedstrijden is een heel bijzondere tak van onze vogelliefhebberij. Vogels worden thuis en op de wedstrijd niet geselecteerd en beoordeeld op zicht, maar op zang. Om een beoordeling mogelijk te maken moeten ze ook nog zo afgericht worden dat ze voor de keurmeester hun beste lied zingen. Om de zangkwaliteit van de individuele vogel te kunnen beoordelen, voor zowel kweker als keurmeester, moeten de kanariemannen afzonderlijk gehuisvest worden. Wanneer de vogels redelijk op zang zijn verhuizen de jonge zangkanariemannen daarom naar de wedstrijdkooitjes. Zangkanariëkwekers noemen dit opkooien. Over het meest geschikte moment van opkooien is het laatste woord nog niet gezegd.

Keurmeester Krien Onderwater beoordeelt waterslagers op de wedstrijd van de Speciaalclub Zang NZHU. De vogels moeten getraind zijn om op dat moment in een vreemde omgeving te zingen en iedere vogel moet individueel beoordeeld kunnen worden.

Het imago van onze sport wordt ongetwijfeld negatief beïnvloed door het feit dat we onze jonge mannen voor het wedstrijdseizoen huisvesten in zangkooitjes. Ook ik beschouw dit gebruik als een noodzakelijk kwaad en ben van mening dat we de periode dat de vogels in de wedstrijdkooitjes zitten tot een minimum moeten beperken. Over het moment waarop we de jonge mannen moeten opkooien en hoe lang ze in de kooitjes moeten zitten voor ze naar de wedstrijd kunnen zijn de meningen verdeeld en circuleren diverse 'waarheden'. In de wetenschap dat, zonder gedegen onderzoek als ondergrond, veel door vogelkwekers rondgebazuinde 'waarheden', vooralsnog, kritisch beschouwd moeten worden, wil ik aangaande het 'opkooien' ook mijn persoonlijke 'waarheid' aan dit scala toevoegen.

Alvorens mijn betoog te vervolgen wil ik benadrukken dat mijn ervaringen gebaseerd zijn het kweken met waterslagers en ik dus geen uitspraken hieromtrent zou durven doen aangaande de harzer- en timbradokweek.

De 'zes- weken-regel'

Wie zich tussen waterslagerskwekers begeeft hoort regelmatig de opvatting dat voorafgaand aan een wedstrijd jonge mannen zes weken in het zangkooitje moeten zitten. De vogel zou deze periode nodig moeten hebben om te wennen aan het kooitje, de zangstudie af te ronden tot een volwaardig lied om vervolgens voorbereid te worden op de wedstrijd. De 'zes- weken-regel' wordt door sommige kwekers als zo'n wetmatigheid beschouwd dat ze, zodra ze de data van hun eerste wedstrijd weten, op de kalender kunnen aankruisen in welke week de jonge manen opgekoooid moeten worden.

Later opkooien hoeft geen ramp te betekenen

De laatste decennia heb ik de gewoonte mijn vogels op te kooien in de week na mijn verjaardag op 6 november. Wegens ziekte en het overlijden van mijn moeder in november 2016

stond mijn hoofd toen naar heel andere zaken dan waterslagers opkooien. Uiteindelijk heb ik rond 22 november energie bij elkaar geschaapt om mijn jonge waterslagersmannen alsnog in de inzetkooitjes te zetten en in huis te nemen.

Ik had wel vogels ingeschreven voor de tentoonstelling van de Katwijkse vogelvereniging 'De Kanarievogel'. De keuringsdag was op 7 december. In het weekend voorafgaand aan de tentoonstelling heb ik de vogels voor het eerst uitgezet, uitgezocht, stammen en stellen samengesteld. Mij viel toen op dat alle vogels een nagenoeg volledig lied hadden ontwikkeld; er was geen enkele vogel met uitgesproken studiezang. Ik had dit, voor zover ik me kon herinneren, nog niet meegemaakt. Had dit te maken met het late tijdstip van opkooien?

Van de twintig door mij ingezonden waterslagers voor de tentoonstelling van 'De Kanarievogel' in december 2016 hielden er drie de snavel op elkaar. De rest zong, niet allemaal even enthousiast, maar toch. Bij de stellen behaalde ik zelfs een resultaat door van de 17 stellen de tweede plaats te behalen.

Vanwege mijn ervaring in 2016 ben ik sindsdien eerder geneigd later dan vroeger op te kooien dan ik daarvoor gewend was te doen. In 2022 gingen de eerste mannen, die geboren waren in april en mei, op 12 november het zangkooitje in. De vogels die in juni en juli waren geboren heb ik pas eind november opgekoooid. Deze kon ik uiteraard niet inzenden voor de wedstrijd van 'De Kanarievogel'. Bijna alle vogels die ik op 12 november had opgekoooid gingen naar de tentoonstelling van 'De Kanarievogel', 24 in totaal, waarvan er drie niet zongen. Het meest succesvol was ik bij de stellen: van de 16 stellen werd een stel van mij met 290 pnt. kampioen.

Een prominent waterslagerkweker in de clubs waarvan ik lid ben is Krien Onderwater. In het najaar van 2022 kon Krien en z'n echtgenote eindelijk de trip naar hun dochter in Australië maken, die voor het najaar van 2020 gepland stond, maar vanwege corona steeds geen doorgang kon vinden. Begin november zette Krien weer vaste voet op Nederlandse bodem. Vanwege de reis naar Australië kon hij niet eerder dan op 13 november 2022 de jonge kanariemannen opkooien. Ondanks het late tijdstip van opkooien schreef Krien Onderwater waterslagers in voor de tentoonstelling van 'De Kanarievogel', waarvan de keuringsdag op 7 december 2022 viel, 3½ week na het moment van opkooien. Van de twintig door hem ingezonden waterslagers zongen er twee niet. Van de 19 stammen behaalden de twee stammen van Krien 606 en 585 pnt., waarmee hij resp. het kampioenschap en een derde prijs behaalde. Eén van zijn vogels werd met 151 pnt. meesterzanger.

Wat moeten we nu met de ervaring van twee verschillende kwekers met de 'waarheid' dat je, om succes te kunnen behalen, minstens zes weken voor een keuring de waterslagers moet hebben opgekooit? In voornoemde voorbeelden gingen de vogels 3-4 weken voor de eerste wedstrijd in de zangkooitjes. Diverse vogels zongen zoveel punten bij elkaar dat ze tot de prijswinnaars behoorden. Op basis van twee gevallen mag je geen verstrekkende conclusies trekken, maar duidelijk is wel dat je achter de wetmatigheid van de zes-weken-regel gerust een vraagteken mag zetten.

Een alternatieve 'waarheid': niet naar de kalender kijken, maar luisteren

Inmiddels is het moment aangebroken om mij te scharen tussen de wijsheid in pacht hebbende zangkanariëkwekers en mijn 'waarheid' over het opkooien met jullie te delen. Mijn belangrijkste advies is: kijk voor het moment van het opkooien niet naar de kalender, maar luister naar je vogels!

Naar mijn vaste overtuiging is de volière de beste zangschool voor de jonge kanariëman. De jonge waterslager ontwikkelt zijn lied niet in het zangkooitje, dat doet hij in de vlucht tussen de andere mannen. Het zangkooitje is er om hem in alle rust zijn reeds verworven lied te kunnen vervolmaken, om de kweker de gelegenheid te geven een vogel individueel te kunnen beoordelen en om getraind te worden voor en deel te kunnen nemen aan een zangwedstrijd. Te vaak heb ik geconstateerd dat een jonge man die nog in studiefase in een zangkooitje werd gezet in deze fase bleef steken en geen volwaardig lied ontwikkelde. Zet zo'n vogel gerust weer terug in de volière en verwonder je er over hoe snel hij daar wel tot een volwaardig lied komt. Verbaas je dan ook hoe snel zo'n vogel, wanneer je hem alsnog hebt opgekooit, inzetbaar voor een wedstrijd blijkt te zijn. Ik ben inmiddels tot de conclusie gekomen dat je wel te vroeg kunt opkooien en zelden te laat. Mijn advies is dan ook; kijk voor het moment van opkooien niet naar de kalender, maar kooi de jonge mannen op wanneer ze hun lied al in hoge mate hebben ontwikkeld.

Een zangkanariëkweker is intensief met zijn vogels bezig: iedere vogel afzonderlijk af luisteren, kwalitatief goede en minder goede vogels selecteren, samenstellen van stammen en stellen en trainen voor de wedstrijd.

Je vogels pas opkooien wanneer ze een volwaardig lied hebben ontwikkeld is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Het is immers behoorlijk lastig van een individuele vogel in de volière te bepalen of zijn zangontwikkeling zo ver is gevorderd dat hij naar het inzetkooitje kan verhuizen. Als enig houvast hanteer ik de leeftijd, maar dit is zeker niet alleszeggend.

Slot

In de wereld van zangkanariëkwekers circuleert de 'zekerheid' dat een vogel zes weken in het zangkooitje nodig heeft om op een wedstrijd tot een topprestatie te kunnen komen. Er zijn teveel praktijkvoorbeelden die dit tegenspreken. In plaats van naar de kalender te kijken kan een kweker veel beter het moment van opkooien laten bepalen door de zangontwikkeling van zijn vogels in de volière. Het heeft totaal geen zin, integendeel, het is eerder contraproductief, om een nog in studiefase verkerende kanariëman in een inzetkooitje te plaatsen. De kans is groot dat hij na de verhuizing naar het wedstrijdkooitje lang in de studiefase blijft steken en geen volwaardig lied ontwikkelt. Althans dat is mijn ervaring.

De praktijk leert dat vogels die vier weken voor een wedstrijd werden opgekooit en goed op zang waren gewoon meededen voor de prijzen. Als moraal van mijn verhaal wil ik daarom de lezers meegeven dat zangkanariëkwekers geneigd zijn eerder te vroeg op te kooien dan te laat. Vind je dat zes weken voor de eerste wedstrijd je vogels hun lied nog niet voldoende hebben ontwikkeld, raak dan niet in paniek vanwege de kalender, maar wacht rustig af tot de vogels er aan toe zijn en kooi dan op. Het is zelden te laat voor de eerste wedstrijd.

Dit artikel is een samenvatting van het gelijknamige artikel in Contactblad Speciaalclub Zang NZHU, editie 2023-1. Zie voor het volledige artikel: www.zangkanaries.nl - Artikelen – Huisvesting, voeding en gezondheid.

Alle begin...

Vogelhobby belevingen, maandelijkse artikelen over de vogelhobby in de meest brede zin van het woord.

Henk van Hout

Een vriend van mij is een jaar of drie geleden begonnen met vogels houden. Eerst een kleine volière met wat zebrevinken, een paar kanaries en een koppeltje diamantduiven. Op zich zeker geen verkeerde aanpak te weten éérst vogels leren houden en verzorgen, kijken hoe dat gaat en of je dat allemaal leuk blijft vinden. Alle vogels had hij gekocht in een dierenspeciaalzaak die hem ook meteen wat traliekastjes verkocht had want de uitgekozen soorten waren makkelijke vogels voor beginners en met redelijke kans op kweken. En dat was zeker zo want het eerste jaar had hij van de twee koppels zebrevinken 11 jongen en het stelletje diamantduiven hadden in twee ronden voor 4 nakomelingen gezorgd. Allemaal naar tevredenheid, maar zou ik ook kleurkanaries kunnen gaan kweken net als wat jij doet Henk was de vraag. Natuurlijk was mijn antwoord maar dan moet je wel keuzes gaan maken; wil je dat in de gezelschapsvolière of wil je meer doelgericht kweken in broedkooien en de jongen eventueel in de volière plaatsen? Er werd gekozen voor twee broedkooien en om het goed aan te pakken besloot hij maar gelijk iets goeds te kopen

waar je jaren mee vooruit kunt en altijd uit te breiden is; dus op naar de firma Heesakkers voor twee schitterende JH kooien. In de garage waar ook het nachthok van de buitenvolière was werd een stukje afgeschermd zodat een afzonderlijke ruimte ontstond en met een schap aan de muur kregen de twee broedkooien een mooi plaatsje op ooghoogte. Een aanwezig raam zorgde voor voldoende daglicht en een TL-armatuur met twee lampen en een apart nachtlampje om eventueel schemer te creëren maakte het geheel aardig compleet voor een beginnende liefhebber.

Ik had hem uit mijn collectie twee koppels isabel gele kanaries aangeboden, maar ietwat stamelend maakte hij mij kenbaar toch liever met gewone gele kanaries te starten. Kort na de inrichting van de kweekruimte was hij jarig en zijn vrouw, die het allemaal ook best leuk vond, verraste hem op zijn verjaardag..... inderdaad met twee koppels gele kanaries waarvan eentje een zwart kopje had want dat vond zij zo leuk. Vol trots vroeg hij of ik kwam kijken hetgeen ik natuurlijk ook gedaan heb. Wat denk je er van Henk was zijn vraag. En tja.... als doorgewinterd vogelliefhebber én keurmeester moet je even enige tactiek toepassen om te zeggen wat je echt vindt. Beste leuke vogels was mijn eerste reactie, en dat was ook zo; maar die zwarte kop.....houd er rekening mee dat eventueel jonge vogels deze bonte toevoeging ook van hun vader mee zullen krijgen. En zou je misschien ooit aan wedstrijden mee willen gaan doen of alleen zo veel mogelijk egaal gele vogels willen kweken dan is dat niet de bedoeling danwel niet de juiste weg.

Laat me eerst maar eens proberen of dit kweken me lukt en of het mij bevalt. Dat vonden we een heel verstandig uitgangspunt en we spraken af het proces samen nauwkeurig te gaan volgen waarbij hij kon rekenen op mijn jarenlange ervaring. Toen zijn vrouw wat later weg was spraken we af een volgende keer vogels te gaan kopen bij een kweker en niet in de winkel. Niet verkeerd bedoeld maar wel verstandiger voor een serieuze aanpak. Laat me eerst dit maar eens leren Henk was zijn verstandig besluit en daarna gaan we weer zien hoe het verder moet. Een goede in-steek voor een beginnend liefhebber die zeker niet moet schromen advies te vragen aan een overjarige kanarieman.

© P. Kwast

Postuurkanaries staand keuren op (oog)hoogte

© Tonny Veldhuis en Gerard Kempers, KM Postuur N.B.v.V

In de postuurwereld zien we dat op shows rondom ons heen regelmatig staand wordt gekeurd op hoge stellingen. Wat zit hierachter? Zijn we op onderlinge shows vastgeroest in een bepaald patroon te keuren? Of denken we aan de "arme" keurmeesters, die staand de vogels moet beoordelen en de gehele dag moet staan? Wat zijn de voor- en nadelen?

Het keuren van vogels en zeker -van postuurrassen die houding moeten laten zien, vraagt om speciale aandacht en geduld. Het betreft zowel de vogels die houding moeten geven in een open kooi of in een universeel kooi. Een vogel heeft rust nodig en daarnaast de juiste omstandigheden om zijn werkhouding aan te nemen. En soms moeten we ze een klein beetje activeren. Vanuit de ontspanning en de oplettenheid bij de vogel wat er in de omgeving gebeurt zal de werkhouding worden aangenomen. En als dat goed en vaak gebeurt zal de keurmeester dat zeker top gaan belonen.

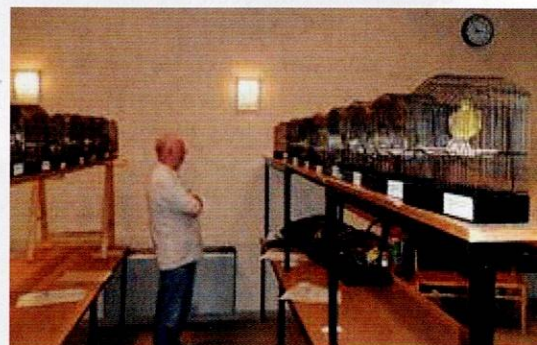
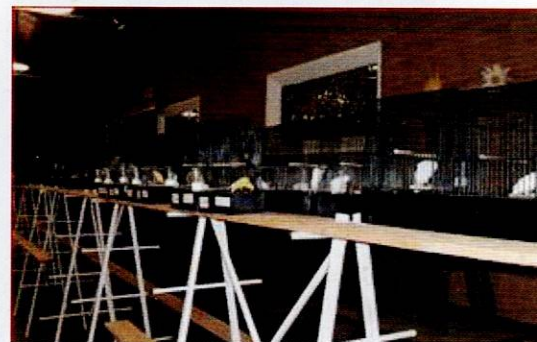
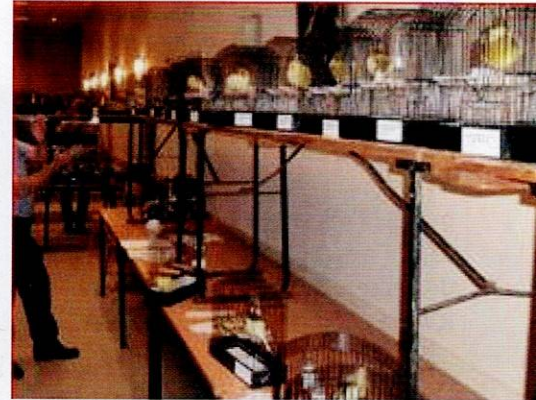
Maar waarom staand op hoogte keuren? We keuren toch al aan een keurtafel waarbij de keurmeester zit en zijn vogels ter beoordeling op ooghoogte heeft staan. Dit gebeurt door het plaatsen van een bankje op de keurtafel of door de kooien te plaatsen op omgedraaide universeel kooien. Ja, dat klopt. Maar wat gebeurt er zoal op zo'n keurtafel en er rond omheen? De kooien worden geplaatst. Kooien worden verzet, voordragers lopen achterlangs en nieuwe kooien worden bijgeplaatst. Daarnaast worden de kooien van de onverlichte TT-stelling naar de keurtafel gebracht met vaak extra keurlicht. Allemaal activiteiten, die niet bevorderlijk zijn voor het

optimaal presteren van de vogel. Maar zijn dat goede omstandigheden? Of kan het beter? Als je de opsomming leest wat er zoal in een korte tijd gebeurt met de verplaatste vogels, naar en op keurtafel kun je je afvragen: kan dat beter?

Want wat zou er gebeuren wanneer we de kooien plaatsen op een hogere stelling, die op of iets onder schouderhoogte is gesitueerd? De vogels gaan in elk geval de omgeving beter observeren. Zien geen aanvallers meer van boven (geen langs lopende voordragers en op elkaar geplaatste kooien en keurlampen op zich gericht). Daarnaast is het verplaatsen van kooien nu van onderuit en wordt er alleen horizontaal verplaatst. Geen zwaaibewegingen meer van boven. Tevens is het op elkaar stapelen van kooien bijna niet meer mogelijk zoals bij de rassen, geplaatst in een universeel kooi gebeurt. Voor de rust op de keurstelling plaatsen we vogels van mindere kwaliteit na de keuring naar achteren voordat ze teruggeplaatst worden op de stellingen. De betere vogels blijven dus "rustig staan" om aan het eind van hun groeps- of raskeuring op volgorde van waardering te worden geplaatst.

Het staand keuren is mogelijk voor enkele keurmeesters een extra opgave alsmede bij de voordragers die de vogels hoger moeten plaatsen. Maar het zal wel het keurresultaat/waardering ten goede komen omdat onze vogels zich beter presenteren onder dergelijke omstandigheden.

Deze keuropstelling kan plaats vinden op open stellingen dan wel met een achterwand. De juiste keuze welke opstelling we kiezen hangt mede af van

de zaal- of opstelruimte. Voor de meeste rassen is een open opstelling het beste om van alle kanten de vogel te kunnen beoordelen.

Op de speciaaldagen voor postuurrassen zien we deze keuropstelling veelvuldig. Mogelijk ook iets voor de onderlinge-, District- of Bondsshow's, waar veel postuurvogels worden ingezonden?

Llarget Español

© Redactie

Foto's: Nick Michielsens

Geschiedenis

De exacte datum van het ontstaan van de Llargets is niet bekend, ofschoon wordt aangenomen dat het tussen de jaren '40 en '50 van de vorige eeuw was. Dat zou dan plaats gevonden hebben in de provincie Castellón met als een van de belangrijkste verdedigers van dit ras, keurmeester Juan Bautista Montoliu Aymerich. Deze maakte de Llargets populair in de stad Burriana (Castellón) en omgeving.

De Llargets waren toen bekend onder de naam 'Bayos', misschien een toespeling op het vrome verenkleed van bijna alle exemplaren. Ook werden ze wel 'camallut' genoemd, wat 'steltloper' met lange benen betekent. Men veronderstelt dat de vogels hun oorsprong vinden bij de Yorkshire kanaries in die jaren, vogels die veel slanker waren dan de huidige Yorkshires. Hun lichaam was destijds veel smaller met een veel kleiner kopje. In het begin en lange tijd daarna had de Camallut nog geen specifieke eigen kenmerken, maar deze veranderden in de loop van de tijd. Hoe slanker ze werden en veranderden in houding en kleur, hoe groter hun populariteit. Om het ras te verbeteren werden ook kanaries uit de provincie Sevilla en uit de Canarische eilanden ingebracht, vogels die langwerpiger van vorm waren.

Beetje bij beetje nam in de loop der jaren de interesse en waardering voor deze kanaries af en nam ook het aantal fokkers af waardoor het ras bijna in de vergetelheid raakte.

De broers Luis en Fernando Bellver werden positief geraakt door de typische kenmerken die de vogels destijds hadden, zoals hun lange poten, hun recht-opstaande positie, hun grootte, hun slankheid en hun aangename zang. Ze stopten vervolgens enorm veel energie in het verder ontwikkelen van de vogels. In 1978 gaven de gebroeders Bellver

hun vogels de naam 'Larguillo' vanwege hun formaat, fijnheid en smalheid van hun lichaam. Ze namen toen dus afscheid van de 'camallut' en 'bayos', de namen die dit ras vroeger droeg.

De vogels van de gebroeders Bellver werden voor het eerst gepresenteerd in een aantal lokale en nationale wedstrijden in Spanje. Vervolgens werden een procedure opgestart om de vogels als ras erkend te krijgen binnen Spanje. Er werd overeenstemming bereikt over de nieuwe naam van het postuurras: Llarget Español. Het was een ras met dusdanige specifieke anatomie en kenmerken dat het duidelijk anders was dan andere postuurkanariërassen.

De Llargets worden gepresenteerd in de verschillende kampioenschappen van Spanje voor erkenning en worden uiteindelijk goedgekeurd in 1996 in Reinosa (Cantabrië). Eenmaal erkend als ras op nationaal niveau, werden de vogels ook geïntroduceerd bij de COM in drie opeenvolgende jaren. In het jaar 2000 werd het ras goedgekeurd door de OMJ/

COM in 2003 in Amiens (Frankrijk).

De Llarget Español, de grote, sterke en slanke vogel met z'n fijne en aantrekkelijke lijn werd zeer populair in met name Spanje.

Opmerkingen Llarget Español (NBvV Standaard)

De vogel heeft een cilindervormig lichaam, met een middelmatige breedte in de schouders. De houding is opgericht, onder een hoek van 60°.

De vleugels zijn opvallend lang maar sluiten desondanks mooi op de eveneens erg lange staart, die in een V vorm eindigt. De grootte is minimaal 17 cm liever nog 18 cm.

De kop is vrij fijn en ovaal van vorm. De hals is gevuld maar wel duidelijk afgetekend.

De bevedering is vrij kort, mooi glad en goed aangesloten aan het lichaam.

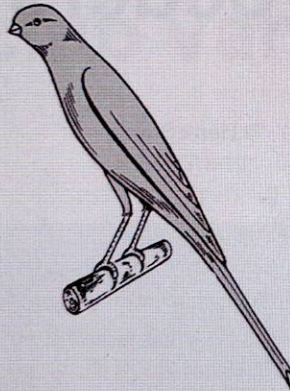
Alle kleuren inclusief rood en bont zijn toegestaan, maar moeten wel egaal zijn. De poten zijn vrij lang en licht gebogen, de dijen zijn voor een flink deel zichtbaar.

Keurfiche (NBvV)

Opmerkingen

- Vorm lichaam lang en fijn, licht cilindervormig. Borst en rug smal, zonder rondingen.
- Vleugels zeer lang, goed gesloten tegen het lichaam zonder kruisen. Staart zeer lang, smal met kleine V vorm.
- Kop klein en ovaal. Snavel kegelvormig. Hals/nek middelmatig van lengte en slank, scheidt de kop van het lichaam.
- Bevedering kort, glad en goed gesloten tegen het lichaam.
- Poten lang, licht gebogen. Dijen lang en zichtbaar, bedekt met korte veren.

Llarget Español

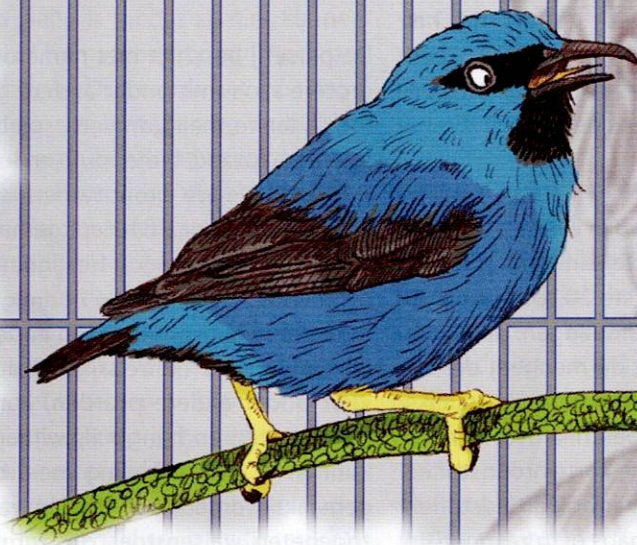

Houding	20 punten
Vorm	20 punten
Grootte (min. 17 cm)	15 punten
Poten/Dijen	10 punten
Kop, Hals/nek, Snavel	10 punten
Vleugels/Staart	10 punten
Bevedering/Kleur	10 punten
Conditie	5 punten
Totaal	100 punten

- Vorm lichaam lang en fijn, licht cilindervormig. Borst en rug smal, zonder rondingen.
- Vleugels zeer lang, goed gesloten tegen het lichaam zonder kruisen. Staart zeer lang, smal met kleine V vorm.
- Kop klein en ovaal. Snavel kegelvormig. Hals/nek middelmatig van lengte en slank, scheidt de kop van het lichaam.
- Bevedering kort, glad en goed gesloten tegen het lichaam.
- Poten lang, licht gebogen. Dijen lang en zichtbaar, bedekt met korte veren.

Houding: opgericht - 60°
 Alle kleuren toegestaan
 Advies ringmaat: 2,9 mm
 Kooi: Koepelkooi of Open universele postuurkooi (Noupekooi)
 Zitstok 12 mm ovaal

Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (N.B.v.V.) - januari 2025

- ik moet hem eens bezoeken, nu mijn verzorger achter de tralies zit -

In de keuken van... Garvo Diervoeders in Drempt

© Henk Branje

Deze keer een kijkje in de keuken van Garvo. Als bond kennen we dit bedrijf inmiddels al enkele jaren als sponsor van het vervoer naar de C.O.M. wereldshow. Sinds 2025 is Garvo hoofdsponsor van onze organisatie geworden. Even gaan kijken in de keuken....

Het begin

In 1886 heeft de eerste generatie Garretsen een molen overgenomen voor het malen van granen voor bakkers in de regio en voor de eigen bakkerij. Mede naar aanleiding van vragen van klanten begon men naast de molen met een kolenhandel. Met het geld dat met de molen en de kolenhandel verdiend werd, is in de jaren 60 de eerste silo gebouwd voor een granendrogerij. Deze werd gebruikt voor het drogen van de geoogste verse granen van landbouwers in de regio.

Herman Garretsen (4e generatie) kwam in 1980 in het bedrijf. In het begin werd met name mengvoer gemaakt voor rundvee, pluimvee en varkens. Na verloop van tijd is men zich steeds meer gaan toeleggen op voeders voor met name kippen, duiven en honden.

In 1995 is het bedrijf gestopt met de productie van voeders voor landbouwhuisdieren. Er is toen een keuze gemaakt om zich helemaal te richten op het produceren van gezonde voeders voor hobbydieren. Het aantal verschillende soorten voeders nam toe van 100 naar 300 soorten. Het motto van Garvo: 'voer naar mijn hart'.

De afgelopen dertig jaar heeft het bedrijf zich helemaal gespecialiseerd in hobbyvoeders. Inmiddels staat zoon

Garvo fabriek in Drempt

Henkjan aan het roer als algemeen directeur en is de continuïteit van het bedrijf voor een nieuwe generatie gewaarborgd.

Het personeelsbestand bestaat uit 25 medewerkers waarvan een aantal in deeltijd. Er wordt vijf dagen gewerkt in dagdienst van 6.00 tot 17.00 uur. Om 6.00 's morgens wordt gestart met het gereedmaken van de bestellingen; rond 14.00 moeten orders klaar staan en worden de vrachtwagens geladen.

Fabriek

De fabriek van Garvo in Drempt telt zo'n 120 silo's; de kleinste kan 3 ton product bevatten; de grootste 30 tot 35 ton. Er zijn drie productieafdelingen: de perserij, de schonerij en de mengerij die elk over eigen siloblokken beschikken. Elke productieafdeling beschikt over zo'n 35-40 silo's. Naast los gestorte grondstoffen (in de silo), worden er ook grondstoffen aangevoerd in bigbags of in zakgoed. In totaal bestaat het grondstoffengamma uit zo'n driehonderd (!) verschillende

producten. Zoals granen en zaden, specifieke grondstoffen voor geperste voeders als pulp, luzerne, ontvet raapzaad en ontvette sojabonen. Verder losse aminozuren, vitaminen, verteringsbevorderaars, enzymen. Voor elk van de vijftien verschillende diergroepen heeft men specifieke premixen.

De perserij beschikt met name over de grotere silo's met onder andere granen (gerst, tarwe, mais), ontvette sojabonen, ontvet raapzaad, bietenpulp en luzerne. De verschillende grondstoffen worden volgens een bepaald recept gemalen en vervolgens gemengd. Het gemengde product wordt daarna zo nodig geperst in korrels. Hier worden onder andere geperste voeders (korrels) geproduceerd voor onder andere paarden, konijnen, ezels, geiten en hangbuikzwijnen. Ook kunnen in deze afdeling meelvoeders gemaakt worden met behulp van een zogeheten walsenstoel, die zorgt voor een mooie structuur van het meel.

In de schonerij worden de zadenmengelingen voor (sier)vogels en postduiven geproduceerd. Hier worden dus de verschillende soorten granen en zaden gemengd. Behalve het mengen van zaden en granen kan men aan de mengelingen ook specifieke verteringsbevorderaars toedienen die ervoor zorgen dat de darmvertering in balans komt. Dat gebeurt door het over de mengelingen te sprayen.

In de mengerij worden muesli's samengesteld en mengsels van losse grondstoffen geproduceerd. Muesli's onder andere voor ezels, paarden, kippen, konijnen, alpaca's en (hangbuik)varkens et cetera.

Afzet in Nederland en buitenland

Ondanks de vergrijzing, toenemende bemoeienis van de overheid en afnemende mogelijkheden voor het houden van hobbydieren rond huis voorziet Garvo een uitstekende toekomst voor het bedrijf. De liefhebbers gaan weliswaar, al of niet gedwongen, minder dieren houden, maar hebben wel steeds meer interesse in een betere kwaliteit voeding en zijn ook bereid daar geld in te investeren. Men wil betere resultaten (bijvoorbeeld betere vruchtbaarheid van de fokdieren) en daar hoort goed en gezond voer bij.

Inmiddels heeft het bedrijf een heel net van dealers en verkooppunten opgebouwd in ons land. Op de site van Garvo kun je zelf zo'n verkooppunt opzoeken. Internationaal is de hobbysector zeker nog groeiende. De buitenlandse markt is dan ook interessant. Garvo verkoopt onder andere in Duitsland, Denemarken, Portugal, Italië, Spanje, Roemenië, Hongarije, het Midden-Oosten, Zuid-Korea en India.

Kwaliteit

Wil je kwaliteit leveren, dan moet je kwaliteit inkopen. In de eerste plaats is de kwaliteit van de zaden en andere producten die je moet inkopen heel belangrijk. Daarvoor is in eerste instantie de inkoper verantwoordelijk. Deze koopt aan de hand van zichtmonsters

en kijkt vervolgens of bijvoorbeeld een bepaald zaad geschikt is om gekocht te worden. Daarbij wordt onder andere gelet op kleur, reuk, vorm, hardheid, reinheid. Vervolgens laat het Hoofd Kwaliteit de monsters onderzoeken op hun voedingswaarde (vocht, eiwit, vet, koolhydraten, vezels en dergelijke) en op eventuele aanwezigheid van ongewenste stoffen.

Goedgekeurde grondstoffen worden direct in grote silo's opgeslagen.

Een aangekocht zaad of graan in Drempt wordt na de ingangscontrole en het lossen eerst gereinigd alvorens het opgeslagen wordt in een silo of bigbag.

De silobaas moet zorgen voor een hoge omloopsnelheid van de silo's zodat deze vaak leeg komen. Telkens wanneer een silo leegkomt wordt gecontroleerd of hij goed schoon is. En anders moet de betreffende silo eerst gereinigd worden voordat er een nieuw product in gelost mag worden. Zo voorkom je dat zich in een silo schimmels gaan vormen of een uitbraak van motjes ontstaat.

Iedereen kent natuurlijk wel het verschijnsel dat er motjes uit een zak voer tevoorschijn komen. Dat wil je niet hebben als liefhebber. Om dit te voorkomen wordt er tijdens de opslag van de zaden en granen continu gecontroleerd op aanwezigheid van ongewenste beestjes. Dat gebeurt onder andere met zogeheten 'feromonenvallen'. Die vallen lokken

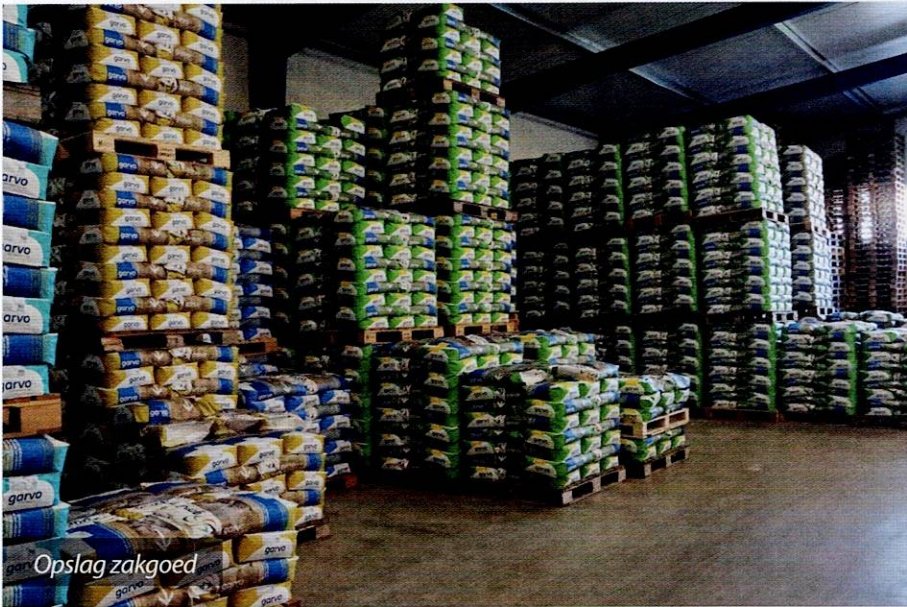
motjes die vervolgens op een lijmlaag blijven plakken. Elke week worden de vallen gecontroleerd. Worden er motjes in de val aangetroffen, dan wordt gekken uit welke silo of bigbag die motjes vandaan komen en wordt deze vervolgens behandeld met een biologisch bestrijdingsmiddel of andere natuurlijke manieren zoals autoclaveren.

Een heel goede manier om te voorkomen dat zich motjes vormen in een zak product is behandeling met een gas. Tijdens het afzakken van luchtdichte plastic zakken wordt met behulp van een gas de zuurstof uit de zak verdrongen (hetzelfde gas dat bijvoorbeeld bij het vullen van zakjes chips gebruikt wordt). Het gas verdrijft de lucht (zuurstof) en op die manier wordt voorkomen dat zich in de zak ongedierte kan ontwikkelen.

Een scala aan maatregelen zorgt er dus voor dat de zaden in je mengeling van onberispelijke kwaliteit zijn enblijven.

Assortiment

Het productengamma van Garvo omvat ongeveer 300 verschillende producten: zaden- en granenmengelingen voor siervogels en postduiven; meelvoerders voor pluimvee; zo'n vijftig gekorrelde producten voor paarden, ezels, geiten, schapen. Muesli's voor onder andere konijnen en paarden; enkelvoudige grond-

Opslag zakgoed

stoffen.

Voor de lezers van 'onze vogels' zijn met name de voeders voor kanaries, tropische vogels en parkietachtigen interessant. Het gamma mengelingen is royaal te noemen. Zo zijn er voor kanaries vier mengelingen beschikbaar; vijf soorten voor exoten; zeven soorten voor kleinere en grotere parkieten; drie soorten voor Europese vogels en drie voor papegaaien. Voor 'oorspronkelijke duiven', dus de niet-postduiven, zijn vijf mengelingen beschikbaar. Tenslotte worden de kwartels en patrijzen niet vergeten, want ook voor die diergroep zijn mengelingen beschikbaar.

De percentages van de verschillende soorten zaden die in de mengelingen aanwezig zijn worden aangegeven op het etiket.

Het bedrijf is heel open in de communicatie naar de liefhebber. De vogels zullen vervolgens richting liefhebber communiceren of ze tevreden zijn over de door de baas gekozen mengeling....

Dierentuinen

Een mooie uitdaging blijft het ontwikkelen van een voer voor een specifiek soort dierentuindieren als kamelen, rendieren of olifanten. Samen met de deskundige van de dierentuin wordt dan een voer ontwikkeld en uitgetest. Je ziet in de praktijk vaak dat, wanneer een

bepaald voer in een dierentuin goed bevalt, al spoedig andere dierentuinen volgen. En zo bouwt het bedrijf een naam op in de dierentuinsector

Uitbesteed

Niet alle voeders kan men zelf maken. Het eigen recept 'solution eivoer' en 'solution universeelvoer' wordt elders geproduceerd. Garvo levert het recept en zo'n tien procent van de te verwerken grondstoffen en blijft ook eigenaar van het recept. Solution eivoer en solution universeelvoer bevatten de benodigde voedingsstoffen en zorgen er bovendien voor dat de darmflora van de vogels goed in balans blijft. Dat is een belangrijke garantie voor de vitale vogels.

Hoe komt een zaden mengeling tot stand?

Er zijn inmiddels een groot aantal mengelingen op de markt. Toch is een zadenmengeling geen vast gegeven. Garvo komt veel op beurzen waar ze graag contacten leggen met vogelliefhebbers. Die liefhebbers geven wensen of tips door aan de vertegenwoordigers van Garvo. Zo is er een gouldamadine mengeling gemaakt naar aanleiding van het verzoek van een liefhebber van gould amadines die nog zelf z'n mengsel samenstelde. Garvo produceerde een proefsamenstelling die vervolgens werd uitgetest en iets aangepast. Het resul-

taat werd een uitstekende mengeling voor deze specifieke groep exoten.

De receptuur van een bepaalde mengeling wordt in principe niet aangepast. Wanneer echter bepaalde producten écht niet meer beschikbaar zijn zal een mengeling gewijzigd moeten worden. Is dat het geval, dan plakt Garvo een sticker op de zakken met de mededeling 'samenstelling is gewijzigd'. Dan kan de liefhebber daar rekening mee houden wanneer hij het nieuwe voer wil gaan verstrekken aan z'n vogels. Hiermee worden voerfouten zoveel mogelijk voorkomen.

Voorlichting

Er wordt veel aandacht besteed aan de individuele vogelhouder. Zo vind je op de site van Garvo onder andere kleine verslagen van shows en prestaties van klanten, maar ook voerschema's voor postduiven. Ook korte verslagen van een bezoek aan een liefhebber/klant in den lande. Er wordt kortom veel aandacht besteed aan klanten en hun ervaringen met dieren. Zowel aan degenen die het voer kopen als die welke het voer opeten....

Overigens is het vermelden van de percentages verwerkte grondstoffen en gehalten op het etiket ook een vorm van voorlichting.

De 'klant' bepaalt

Onze vogels kunnen niet lezen welke soort gierst/millet of ander zaad er in het voer zit. Ze kunnen wél aangeven welke zaden ze lusten en welke niet. Dat heeft niet alleen te maken met de smaak van een zaad of graan, maar ook met de grootte en hardheid van een zaad. Kleinere astrilden kunnen grovere zaden, waar bijvoorbeeld een kanarie of rijstvogel geen enkele moeite mee heeft, niet de baas. Dergelijke zaden zullen die vogeltjes dus laten liggen. En geef je dergelijke vogelsoorten alleen een tropenvoer met relatief veel grovere zaden, dan zal de gezondheid van de vogels er zeker onder gaan lijden. En zeker wanneer die vogels beperkt gevoerd worden met een bepaalde vaste hoeveelheid per vogel. De liefhebber

ziet zelf natuurlijk ook wel of z'n vogels het hele palet aan zaden opnemen of dat ze sommige zaden negeren en laten liggen. En hij zal dan zeker ingrijpen. Garvo zorgt er als fabrikant voor dat er zadenmengelingen beschikbaar zijn voor het hele scala siervogels die door onze liefhebbers gehouden worden. Bij gekorrelde producten kunnen de dieren niet selecteren wat ze wel of niet willen eten. Dan zal na verloop van tijd blijken hoe de dieren reageren op een bepaald voer of samenstelling.

Uiteindelijk bepaalt de klant hoe de kwaliteit van de voeding is! En die klant, dat is in de eerste plaats natuurlijk het dier dat het voer moet eten!

Reactie op artikel over bloedluis

In uw maandblad "Onze Vogels" heeft u in het meinumner een artikel geschreven over bloedluis. Een goed stuk waar vogelliefhebbers iets mee kunnen. Wel vind ik het jammer dat u als oplossing tegen bloedluis niet de inzet van roofmijten heeft genoemd. Ik zet al jaren roofmijten in voor de bestrijding van bloedluis en ben daar zeer tevreden over. Mogelijk kunt u dit in de volgende uitgave nog aanvullen.

gr. Cor Selders.

ANiVENT

Kalender

Mega-Catalogus

Inschrijven

De catalogus -inclusief alle keurlijsten- van het afgelopen NK nog een keer nakijken?

De vogels van uw soort vergelijken met de resultaten van vorige NK's?

Kijk op Anivent.eu in de Mega-Catalogus en vind!

Kool	Diergroep	Punten	Klassering	Ras	Kleur	Geslacht	Merk	Geslacht	Keurmeester	Inzender (klik voor detail)
3358	australische prachtvinken	90.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	4HDN +
3359	australische prachtvinken	88.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3360	australische prachtvinken	87.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343 +
3361	australische prachtvinken	92.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	H568 +

Anivent.eu is gratis, óók voor uw afdeling of speciaalclub!

Zwartbuikwaterspreeuw

© Anton de Koning

Zoetermeerse plas

Het is zaterdag en al over het middaguur wanneer Sven en ik besluiten onderweg te gaan naar de zwartbuikwaterspreeuw in de Zoetermeerse Plas bij Zoetermeer. Dit meer maakt deel uit van het recreatiegebied de Noord Aa en is het grootste en belangrijkste recreatiegebied van Zoetermeer. Het gebied ligt voornamelijk aan de noordzijde van de Zoetermeerse Plas, die ontstaan is door zandwinning voor de aanleg van enkele woonwijken. In de zomermaanden wordt hier gezwommen maar ook andere vormen van recreatie zoals duiken, wind-, en kitesurfen, kanoën, en zeilen worden hier beoefend. Aan het zandstrand is het tijdens de warme zomerdagen goed toeven. En voor de echte liefhebber kan dit hier zelfs zonder kleren op het daarvoor bestemde naaktstrandje. Vandaag is de temperatuur niet van dien aard om uit de kleren te gaan, al zou mijn goddelijke lichaam niet misstaan op het kleine verlaten naaktstrandje. We besluiten toch maar om door te lopen naar de waterspreeuw.

Snelstromende beekjes

Waterspreeuwen zijn vogels die langs snelstromende heldere riviertjes en beekjes met zoet water gevonden kunnen worden, maar in Nederland zeldzaam. In Nederland maak je voor een waterspreeuw de meeste kans in Limburg in het Geuldal. Het opmerkelijke van deze vogel is dat hij sinds eind november is neergestreken in een recreatieplas, niet het meest voor de hand liggende habitat van een waterspreeuw. Waarschijnlijk is er voldoende voedsel tot zijn beschikking, zodat hij het hier land uit kan houden. De waterspreeuw eet larven van ongewervelden die in het zuurstofrijke water leven. Hier in Zoetermeer duikt de vogel voornamelijk vlokreeftjes op. De waterspreeuw gebruikt zijn vleugels om onder water te zwemmen, we kunnen het niet zien maar waterspreeuwen kunnen ook over de bodem lopen. Hij vindt zijn voedsel vaak door steentjes op de bodem om te draaien. Zijn ogen worden hierbij af-

geschermd door een transparant membraan.

Twee ondersoorten

In ons land komen twee verschillende ondersoorten van de waterspreeuw voor. Zuid-Limburg grenst aan het broedgebied van de Midden-Europese roodbuikwaterspreeuw en elders in het land komen Noord-Europese voornamelijk zwartbuikwaterspreeuwen voor. Nederland ligt aan de uiterste zuidgrens van het wintergebied van deze ondersoort, waarvan broedvogels uit delen van Scandinavië ons land aandoen. Het opvallendste verschil tussen beide ondersoorten zit zoals de naam aangeeft in de kleur van de buik. De "zwartbuik" heeft een zeer donkerbruine, éénkleurige buik. De "roodbuik" heeft een diep warmroodbruine onderborst en buik die samen een roodbruine band vormen.

Het is ons tweede bezoek aan deze waterspreeuw. Bij een eerder bezoek regende het en stond er een flinke bries. Het enige wat ik me van dat bezoek kan herinneren is een overheerlijke bereklauw met pindasaus in een plaatselijke cafetaria; dat geluk heb ik vandaag niet. Vanmiddag staat er een flauw zonnetje en is het windstil. Hopelijk biedt dit mooie foto kansen. De spreeuw heeft vandaag geen gebrek aan belangstelling. Mede omdat er vandaag ook een bronskopeend op de recreatieplas zwemt is er zelfs meer animo dan op andere dagen. Terwijl ik mezelf languit positioneer op de gladde harde stenen langs de oever van het kabbelende water, om zodoende het beste lage standpunt te verkrijgen trekt de vogel zich nergens iets van aan en gaat onverstoord door met foerageren. Duikend, zwemmend, soms kort, opvliegend en met opgewipte staart op en neer verend. Uiteindelijk, wanneer er omstanders overleggen om kroppen sla voor mij in het water te gooien, wordt het tijd om weer in de benen te komen. We checken voor de jaarlijst nog even de bronskopeend om vervolgens de auto weer op te zoeken.

Informatiefilm over insecten- en vruchtenetende vogels, Speciaalclub van de NBVV.

© Albert Aarts

Beste vogelliefhebber, Al jarenlang worden er vogels gehouden in een beschermde omgeving. De ene hobbyist voor de zang, de andere voor het uiterlijk, weer een ander voor het kweken voor de mooiste vogel of genieten van de vogels in een speciaal gemaakte biotoop in je tuin. Uiteindelijk willen we allemaal zorgen dat onze vogels het naar hun zin hebben.

Helaas zijn er de laatste jaren steeds meer mensen die daar anders over denken en al of niet goed weten wat onze hobby nu exact inhoudt. Vogelliefhebbers zijn meestal mensen die geen uren achter een computer kunnen zitten of alle programma's op de tv volgen. Wij als vogelhobbyisten genieten van onze vogels, de vereniging en het delen van informatie aan andere vogelliefhebbers.

Nu we in een tijd leven waar een grote groep mensen denken dat vogels houden zielig is omdat zij niet kunnen vliegen in hun verblijf of een heel jaar binnen zitten. Dan wordt het misschien tijd dat wij meebewegen en de buitenwereld een andere kant laten zien van onze hobby. Natuurlijk blijft het belangrijk om je eigen hobby uit te voeren zoals je dat altijd hebt gedaan en te zoeken naar jouw uitdaging. Maar wat zou er nog mooier zijn als je daarnaast in je tuin ruimte vrij maakt voor een aangeklede volière met bloemen en planten. In zo'n volière kun je prima jouw vogels o.a. kanaries, tropen of kromsnels, combineren met insecten- of vruchteneters. Denk b.v. aan nachtegaal soorten, lijsterachtige, buul buuls, tangara's etc. Ook al is het voor een periode in het jaar. Op deze

manier kunnen we misschien jongeren en of andere mensen overtuigen hoe mooi en uitdagend vogels houden is op een manier die beter aansluit bij 2025.

Nog een verandering is de digitale wereld. Dit is momenteel het grootste communicatiemiddel voor veel mensen, zoals YouTube, Tiktok, Facebook etc. Wij als vogelliefhebbers kunnen ook hier niet achter blijven. Ook zien we dat onze hobby te maken heeft met een vergrijzing en de jeugd geen interesse heeft of niet weet wat vogels houden exact inhoudt.

Om de jeugd of mensen te overtuigen wat onze hobby inhoudt hebben we een informatie film gemaakt over insecten- en vruchten etende vogels. Het is een korte film over deze groep vogels met informatie over soorten, leefgebieden in de natuur, huisvesting, voeding, algemene zaken en het doel van een vereniging o.a. de speciaal club voor insecten- en vruchten etende vogels. Een ander doel van de film is leden werven, zowel wel van jong tot oud en van nationaal tot internationaal.

Bent u nog geen lid van de SCIVV, maar heeft u interesse om naast uw lidmaatschap bij de NBVV ook lid te worden van deze speciaalclub kunt u zich aanmelden bij: Rien Akkermans, ledenadministratie@vogelspeciaalclub.nl

Nadat u de film heeft gezien, wat zou er dan nog leuker en mooier zijn om onze hobby een handje te helpen en de film te delen met jongeren of mensen die geen hobby hebben! U kunt dan denken

om de film (of de YouTube link) te plaatsen op uw Facebookpagina, te appen of te mailen naar vrienden of te plaatsen op de website van een andere verenigingen.

In ieder geval veel kijkplezier en we hopen dat we op deze manier onze mooie "vogel hobby" kunnen behouden en of uitbreiden.

Albert Aarts
myriamalbert@planet.nl

Hoe is het filmpje te vinden:
Ga naar YouTube en zoek op 'speciaalclub van insecten en vruchtenetende vogels'.

Je vindt dan onder andere het filmpje 'informatie over insecten- en vruchtenetende vogels'.

Van kanariehandel naar Multinational

© Chris van Hout

Hartz Mountain

Het was een zekere Max Stern uit Duitsland die in 1926 ten gevolge van de grote werkeloosheid na de Eerste Wereldoorlog zijn geluk ging zoeken in het grote Amerika. Zijn bagage bestond uit enkele duizenden zangkanaries die hij direct na aankomst in Amerika verkocht. Waarna nog menig zending volgde.

In 1932 ging Max Stern onder de naam "Hartz Mountain" vogelvoer verkopen maar bleef tevens handelen in kanaries en parkieten, waarvan hij er in korte tijd tienduizenden verkocht aan een groot aantal winkels door het hele land.

Ook het Nederlandse vogelhandelbedrijf van Dijk, bekend van vogelpark Animali, was een van zijn leveranciers.

Later werd het assortiment van Hartz Mountain uitgebreid met allerlei huisdierbenodigdheden. De producten van Hartz Mountain lagen in meer dan dertigduizend dierenwinkels.

Later is Hartz Mountain ook gaan handelen in onroerend goed en is de dierenhandel van de hand gedaan. Het opgebouwde imperium bestaat inmiddels uit zo'n 200 gebouwen, 5 miljoen vierkante meter industriegebied, 2 miljoen vierkante meter kantoorbouw, 11 hotels met 2200 kamers een nieuwsblad met een oplage van 900.000.

En dat is allemaal begonnen met enkele duizenden kanaries als bagage.

Aanstaande penningmeester NBvV

Tijdens de afgelopen jaarvergadering is de heer Simon de Haan benoemd tot ad-interim penningmeester van de NBvV. Hier beneden enkele gegevens van onze nieuwe bestuurder.

Persoonlijke gegevens: : S. de Haan (Simon)
 Geboortedatum: : 15-08-1959
 Burgerlijke staat : Getrouwd en twee kinderen
 Wonende : Amstelhoek
 Nationaliteit : Nederlands

Bestuurlijk ervaring

1987-1998: Medeoprichter, bestuurslid, penningmeester PAKARA
 2015-2020: Penningmeester Parkieten Sociëteit

Werkzaamheden

2011-heden: Administrateur Nederlands Fonds voor de Film
 2021-heden: Senior Medewerker Financiële Praktijk (jaarrekeningen opstellen)

Liefhebberij

Simon is van jongs af aan al "besmet" met het houden van vogels. Zijn vader heeft altijd vogels gehouden van diverse soorten tropen tot aan grote Australische parkieten. Zuid-Amerikanen vond hij te luidruchtig. Ook is hij bestuurlijk betrokken geweest bij een tweetal afdelingen van de NBvV. Toen hij op zichzelf ging wonen (1985) is Simon overgestapt op papegaaien en in het bijzonder Amazone papegaaien. Deze heeft hij tot heden ten dage nog steeds.

Valkparkieten studiedag

Studiedag van de Valkparkieten Studie Groep i.o. (VSG i.o.)

© Valkparkieten Studie Groep

Datum: zaterdag 20 september 2025

John van den Berg, Michael Bazen, Johannes Tinga, Kurt van den Bosch (België), en Harry Wattel zijn druk bezig voor het derde opeenvolgende jaar weer een leerzame en vooral gezellige Studiedag te organiseren in Zevenhuizen.

De oprichters VSG i.o. vinden het belangrijk dat onze Studiegroep zich vast kan wortelen binnen de structuren van de N.B.v.V. en onder de vlag van de Parkieten Speciaal Club (PSC); de PSC ondersteunt dan ook met raad en daad onze Studiegroep.

Doelen: VSG i.o.

- Het houden en kweken van valkparkieten promoten en de liefhebbers informeren.
- Het bevorderen van kennis- en informatieoverdracht waardoor valkparkieten houders beter in staat worden gesteld hun vogels hobbymatig en duurzaam te beleven, met in achtneming van de normen en waarden op het gebied van de gezondheid en het welzijn van hun vogels.
- Het behartigen van de belangen van houder en kweker van valkparkieten.
- De bevordering van de kweek, kennis en de instandhouding van de valkparkiet in de ruimste zin van het woord.
- Verbeteren kwaliteit van de valkparkiet kweekresultaten.

Missie

Het vergroten van de populariteit van de Valkparkiet in Nederland en de omliggende landen.

Verbeterpunten studiedag 2024 en 2025

Misschien wel de grootste verandering is naast het inschrijven van valkparkieten met ring 2025 ook valkparkieten toe te laten met ring 2024.

Voor vragen, opmerkingen of als u zich wil inzetten voor de Studiedag kunt u mij, John van den Berg, bereiken via mail-adres: valkparkietenstudiegroep@gmail.com of 06-33794632

Duidelijkheid in wirwar van zaken

Kleurkanaries, -deel 1- de standaardkleuren

© Constant van Santen

Foto's: Johan van der Maalen

Je zal tegenwoordig maar liefhebber van kleurkanaries zijn en al wat jaren meelopen in de hobby. Een beetje het merendeel van de huidige beoefenaars dus. Zij hebben hun kennis verworven uit boeken van M. Weijling, H.J. Veerkamp, A. Rutgers of misschien J. Kuiper. Velen hebben de boeken uit die tijd nog. We spreken over boeken van de 60'er en 70'er jaren van de vorige eeuw. Deze lijst kon in de negentiger jaren worden aangevuld met het algemene boek over Kanaries van H.K. van der Wal. Dan hebben we de centrale werken over de kleurkanaries wel gehad.

In deze periode is de ontwikkeling zeker veelomvattend uitgebreid maar bij elkaar vertellen ze niet veel meer, wat tegenwoordig voor de liefhebber van belang is. De liefhebberij is op zijn kop gezet en de uiterlijke verschijningsvorm en ook het bezit van de melanines is geheel veranderd. Erger nog, om een juist beeld van het melaninebezit te krijgen, moet je zoeken naar artikelen in bladen of op internet. Je loopt wel het risico om heel veel misinformatie tot je te krijgen, maar dat beeld is in onze tijd niet vreemd meer. Hoe moet de ervaren of beginnend liefhebber dan kennis vergaren om de juiste kweekkoppels samen te kunnen stellen? De juiste programma's voor de kweek? Velen vragen aan mij welke boek aan te raden is. Het laatste boek welke de meest up-to-date informatie geeft, is het boek van Henk van der Wal maar is helaas op vele punten niet meer van toepassing op de hedendaagse situatie, we zijn immers al zoveel decennia verder. Dat is jammer. Nogmaals, hoe moeten nieuwe liefhebbers dan wel de kennis vergaren buiten

Zwart geel intensief en zwart rood intensief

de informatie van medeliefhebbers?

Sinds de wijziging van de standaard met het internationaal aannemen van een richtlijn, is de tekening van nagevoeg alle melaninevogels veranderd. Verdere verfijning daarna heeft ertoe geleid dat de in de noordelijke landen toegepaste kweekrichtlijn verlaten is moeten worden en aangepast aan de zuidelijke. Dat is gebeurd en heeft tot vele afhakers van onze liefhebberij geleid. Men snapt het niet meer. Wie snapt het nog wel?

Andere uiting van kleur, andere tekening van pigmentvogels, andere samenstelling der melanines en een andere toepassing van de genetica. Dat is nogal wat. Heb je daar 40 jaar kanariepietjes voor gekweekt om te ervaren

dat bijna alles anders moet? Alles wat je geleerd hebt de prullenbak in kan? Je als keurmeester te horen krijgt dat je beeld en kennis niet meer van deze tijd is?

Ik begrijp het best, medeliefhebbers. Ik begrijp het volkomen. Ik heb niet de beslissingen genomen en ik heb zeker geen enkele verantwoording voor deze stappen. Wel heb ik er alles aan gedaan om de liefhebbers te blijven informeren over de veranderingen en wat die voor gevolgen voor onze prachtige liefhebberij heeft.

Vooropgesteld, moet ik erkennen dat deze veranderingen niet alleen slecht zijn voor onze hobby. Neen, ik kan u met verve mededelen dat vele van de door-

gevoerde wijzigen ons in staat hebben gesteld om onder meer een veelvoud aan mutaties in een veel mooiere en completere uitingsvorm te kweken. Dat enkele moeilijkheden in het kweken van kleuren zijn weggevallen en het voor ons hebben vergemakkelijkt naar de standaard te kweken. Daarnaast is er een wijder en haalbaarder pakket aan kleuren gekomen welke de liefhebberij duidelijk heeft verrijkt.

Een drietal overwegingen welke wij ons zeer ter harte mogen nemen en waar wij dankbaar voor moeten zijn: Een breder pakket aan kleuren, makkelijker naar de standaard te kweken en mutaties die heden ten dage beter tot hun recht komen. Wat willen wij nog meer? Door het internationaal synchroniseren van de standaard hebben wij ook het voordeel dat onze kleuren op een veel bredere basis gekweekt worden en daarmee sneller vooruitgang boeken. Grenzen zijn er nauwelijks meer, zodat het ook voor de liefhebbers makkelijker wordt om internationaal betere kweekparen te verkrijgen.

Alleen één ding. Als wij wat kopen willen wij er vanzelfsprekend een gebruiksaanwijzing bij. Hoe moeten wij met deze internationaal of nationaal verworven kweekkoppels omgaan? Daar heb je dus de kennis voor nodig welke je anders in boeken of tegenwoordig via internet tracht op te zoeken. In deze reeks artikelen wil ik u helpen om de verschillende kleurslagen beter te begrijpen.

Ik richt mij hierbij alleen op de melanine kleuren. Eerst de omschrijving van de klassieke kleuren en daarna van de mutaties. Het artikel zal vanwege de omvang in stukken worden geknipt. De beschrijvingen van mutaties volgen in latere edities.

De klassieke kleuren

De klassieke kleuren bij de kleurkanarie zijn de vier groepen welke in het vraagprogramma zijn opgenomen.

Zwart

Wij kennen als eerste groep de zwarte kanaries: zwartwit, zwartgeel intensief of schimmel, zwartrood intensief of schimmel, zwartgeel mozaïek pop of man en zwartrood mozaïek pop of man. Deze eventueel gecombineerd met de ivoorfactor (met uitzondering van wit). Ga ik terug naar de boeken, dan zien wij dat het melaninebezit werd uitgedrukt in de XBZO-regel. X staat voor het gevulde gen, B staat voor het bezit van bruin, Z staat voor het bezit van zwart en O voor de oxidatiefactor.

Tegenover de X staat een Y welke alleen bij een pop voorkomt en voor deze factoren "leeg" is. In latere boeken, zoals bij Herman Veerkamp, zijn de factoren anders beschreven maar helaas ligt daar geen wetenschappelijke basis voor aan ten grondslag. Er is uitgegaan in de beschrijving, of de factor voorkomt bij de klassieke vogels, ja of neen. Of de factor dominant is, autosomaal recessief enzovoorts. Bij toepassing van deze factoren kunt u zien of een dergelijke vogel de kleur uit, er verervend voor is, ofwel deze factor geheel niet bezit. Welk systeem we ook gebruiken, wij kleurkanariekwekers moeten weten dat de klassieke zwarte vogel zwarte eumelanine heeft, bruine phaeomelanine en de ontwikkelingsfactor om deze melanines maximaal aan te maken. Dit maximaal aanmaken wordt in de standaard gevraagd. Er werd gevraagd een maximale aanmaak van pigment in de bestreping en een maximale uiting van de geoxideerde bijtint wat tot uiting kwam in het wit, rood of geel. De tekening was een maximaal bezit aan bestreping in minimale en fijne tekening over de gehele mantel goed aanwezig. Gas geven dus en tegelijk je voet op het rempedaal houden.

Dit principe is veranderd!

Tegenwoordig wordt nog steeds een maximale uiting van zwarte melanine gevraagd. Daarnaast mag geen enkele phaeomelanine meer zichtbaar zijn noch, als de korrelvormige roodbruine phaeo, noch opgenomen in de bijtint. De tekening van de melanine is breed

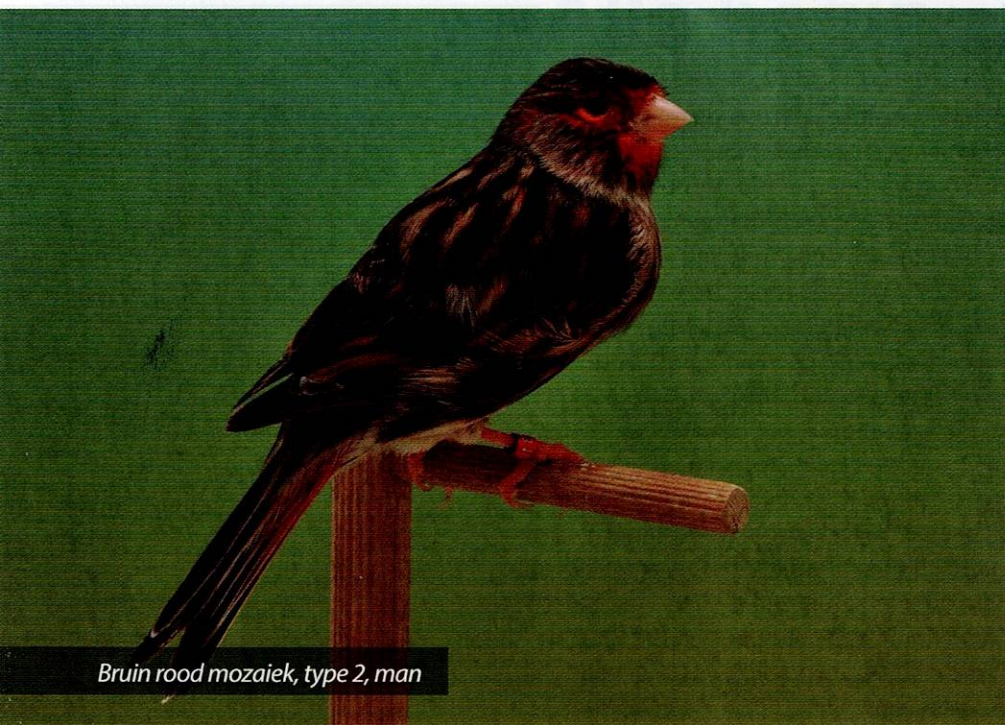
Zwart rood mozaïek, type 2

en ononderbroken en geheel op de mantel aanwezig. De bijtint is helderder en zonder enige phaeo. In de bijtint is dus geen phaeo meer opgenomen maar wel nog de in de ondergrond aanwezige eumelanine. Deze in de ondergrond aanwezige eumelanine moet maximaal zijn maar mag de lipochroomkleur niet verhinderen.

Deze standaard is beschreven op grond van het bezit van een phaeo belettende factor welke wij de azulfactor noemen. De azulfactor verhindert de aanmaak van phaeomelanine en draagt zorg voor een -steeds- grotere aanmaak van melanines. Dit effect is cumulatief ofwel werkt steeds sterker. De bestreping wordt talrijker en donkerder en de eumelanine in de ondergrond wordt evenzeer talrijker en dus donkerder.

De huidige zwarte kleurkanarie kan daarom geen "klassieke kleur" meer genoemd worden daar de kleur, welke wij in het vraagprogramma vragen, ononderhevig moet zijn aan een mutatie op het bezit van de phaeo.

Het is mij opgevallen dat ervaren kwe-

Bruin rood mozaiek, type 2, man

kers van deze zwarte kanaries nog steeds selecteren op voorkomen van het eventuele bruinbezit. Zij zien licht grijsbeige randen op de randen van de bevedering en verklaren dat als bruinbezit. Dit is echter optisch bedrog. We hebben het hier over de kleurloze zones aan het einde van de veer welke veroorzaakt worden door de schimmelfactor. Wat wij zien, is het kleurloze materiaal van de veer. Het gevolg hiervan kan zijn, dat de kweker té intensieve vogels uitzoekt en aan elkaar verpaard; deze hebben immers minder kleurloze omranding. Deze ervaring van optisch bedrog, deed mij overigens terugdenken aan het moment dat ik voor de eerste keer de Onyx-kleurkanarie aan een groep keurmeesters presenteerde. De keurmeesters kwamen tot de conclusie uiterlijk bruin waar te nemen. Bevederingsonderzoek had overigens al aangetoond, dat in de veer van een Onyx geen bruine phaeomelanine meer voor kwam. Het waren dezelfde pigmentloze uiteinden van de veer welke men waar nam als lichtbruine phaeo.

Vroeger plaatsten wij de zwarte showvogels nog wel eens in de najaarszon om de te bruine omzomingen van de phaeo op de rug en vleugeldekbevedering iets op te bleken; nu is dat niet

meer nodig daar zulks -bij deze vogels- niet meer voor komt.

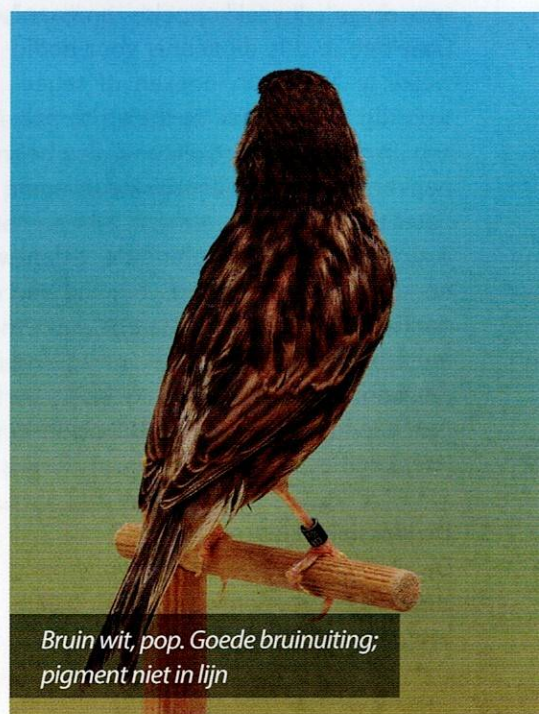
Een opmerking is daarbij nodig. De nieuwe show- en kweekvogel is dus een vogel met de azulfactor en de afwezigheid van bruine phaeomelanine. Echter, er zijn ondermeer in Nederland en België nog restanten van het oude type, dus de klassieke vogel, aanwezig. Deze kunnen in de zwarte reeks nog alleen als basis dienen voor de zwartkobalt en zwartopaal. De kweek van de zwarte kanarie is veel eenvoudiger geworden omdat meer pigment altijd beter is in het zwartbezit. Lichte flanken of zo bestaan niet meer. Er is geen bruin meer en de werking van phaeo, lipochroom en blauwfactor in de bijtint speelt niet meer. Een lichte broek door een tekort aan phaeomelanine in broek of flanken evenmin. Wij moeten alleen de vogels niet te intensief willen kweken waardoor afbreuk aan vorm en model wordt gedaan.

Bij de nieuwe zwarte kanarie zien wij de bestreping toenemen en het bezit van de zwarte eumelanine in de ondergrond. Enerzijds geeft dit soms een dichtvloeien van de rugbestreping waarbij de strepen tegen elkaar liggen

enerzijds, of doordat de hoeveelheid zwarte eumelanine in de ondergrond zodanig toe neemt dat dat zwart voor een vloeiend geheel zorgdraagt. Beiden zijn ongewenst. Wij blijven tussen de bestreping-rijen in de mantel een zone van lipochroom eisen!

Bruin

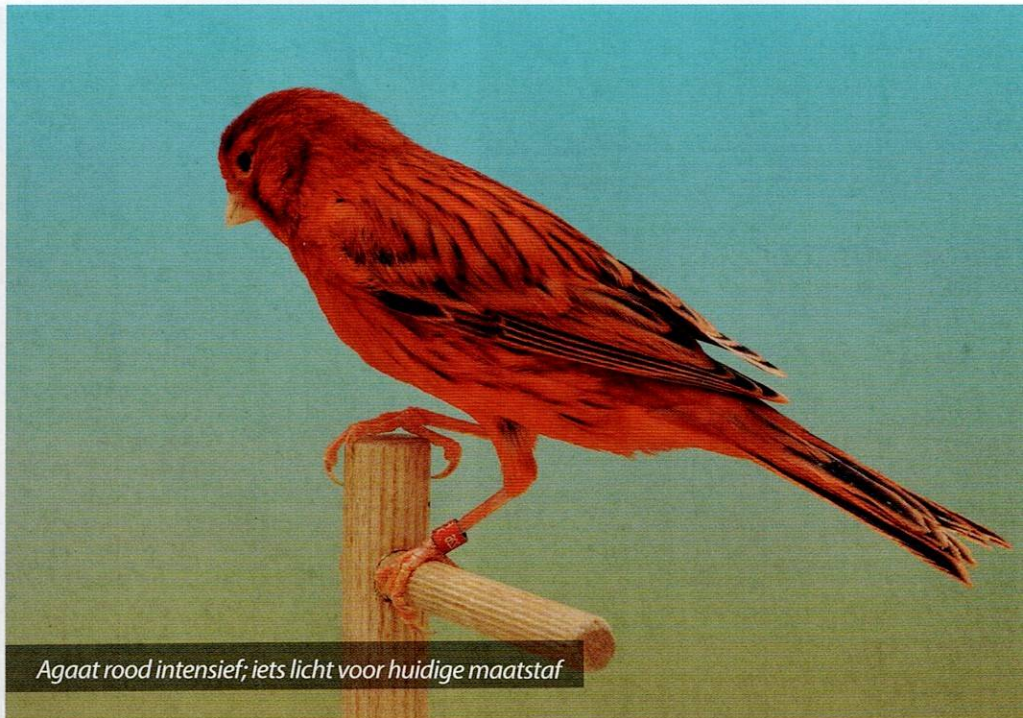
De bruine kanarie stond in de oude boeken al omschreven als een vogels met een mutatie van het zwarte eumelanine naar bruin. Daarnaast had deze vogel de volle phaeomelanine en de volle ontwikkelingsfactor. Wij vroegen toen maximaal bruin en maximale oxidatie. Dat idee brachten wij tot uiting door de roodbruine phaeomelanine maximaal te ontwikkelen in combinatie met een maximale hoeveelheid eumelanine in de bruine bestreping, welke fijn en verdeeld moest zijn. Wij selecteerden dus op een fijne bestreping. Wij wilden voorts geen groot contrast tussen de roodbruine phaeomelanine en de bruine eumelanine bestreping. De kleur moest vloeien. Ook daar komt een maximale uiting van bruin niet in naar voren. Dit resulteerde in het brengen van schimmel vogels welke rondom maximale roodbruine phaeo hadden, maar waar de lipochroom soms op de

Bruin wit, pop. Goede bruinuiting; pigment niet in lijn

borst nauwelijks meer herkenbaar was. In de praktijk gebruikten wij veelal de "phaeo-factor" verervende kanaries. Deze hadden het kenmerk dat de bestreping fijn en wat lichter werd. Als gezegd in de praktijk, niet de vogels waarbij sprake was van een maximaal bezit van bruine eumelanine. De phaeo melanine was roodbruin of zoals de Duitsers dit "fuchsroth" (vossenrood) noemden. In de intensieve vogels was de bruine phaeo melanine geheel opgenomen in de lipochroomkleur en kwam de fijne bruine melanine contrastrijk naar voren. De bijtint was dus goed ontwikkeld maar redelijk helder door algehele opname van de phaeomelanine. Het factorenbezit werd omschreven als XBzO.

Na de invoering van de Internationale standaard werd het volledig maximale bruine eumelanine en maximale bruine phaeomelanine. Zo veel en zo donker mogelijk. Ofwel een maximale oxidatie van kleur. Niet alleen in kleur maar ook in aantal. De bestreping breed en ononderbroken. De phaeomelanine was niet meer roodbruin maar werd donkerbruin. Ook moest deze phaeomelanine altijd ruim zichtbaar blijven. Deze was dus niet meer geheel opgenomen in de bijtint maar moest er als het ware ook "bovenop" liggen. Bij de bruinrood en bruingeel is deze beoordeling niet zo moeilijk en gaat alles internationaal redelijk parallel. Bij de bruinwitte vogels is het soms nog wat moeilijker. Maximaal en zo donker mogelijke eumelanine begrijpen we. Ook begrijpen we maximale en zo donker mogelijke phaeomelanine. Maar breng deze twee eens tezamen. Een intensieve veer is altijd donkerder dan een schimmel veer. De phaeo op een intensieve vogel is eveneens altijd donkerder dan de phaeo op een schimmel vogel. Maar bij een intensieve vogel wordt veel phaeomelanine opgenomen door de bijtint welke dan ook donkerder van kleur wordt. Zowel bij de rode, de gele als bij de witte. Evenals bij de rood- en de geelbruine intensieve vogels moet de phaeomelanine in de nieuwe standaard tevens bovenop de bijtint maximaal aanwezig blijven. De bruine

Agat rood intensief; iets licht voor huidige maatstaf

eumelanine bestreping breed en ononderbroken, nemen wij terecht waar als zwartbruin. Moet ook, want we spreken over maximaal. Ook de phaeomelanine is ontwikkeld tot zwartbruin, geheel anders dan het roodbruine phaeo uit het verleden. De bijtint wordt door de opname enigszins grijsblauw vanwege de vermenging van wit met zwartbruine phaeomelanine, zwartbruine eumelanine in de ondergrond en de intensieve factor (met de originele werking van de blauwfactor van de originele kanarie). Er zijn er onder ons welke met dit principe nog wat moeite hebben en verkiezen een bruine schimmel vogel waarbij de bijtint nog "wittig" is. Dit doet dus afbreuk aan het principe maximale oxidatie. Ik begrijp dat wel omdat men het meer dan 50 jaar zo geleerd heeft. Maar het is nu wel anders.

Het werkelijke verschil van de bruinwit schimmel vogels en de bruinwit intensieve vogels kunnen wij dus in vier verschillen omschrijven:

- De bruinwit schimmel vogel heeft een minder zwartbruine eumelanine vanwege de mindere concentratie kleurstoffen.
- De bruinwit schimmel vogel heeft een

wat minder donkerbruin/bruinzwarte phaeomelanine vanwege de mindere concentratie.

-De bruinwit schimmel vogel heeft een wat bredere bestreping daar de veer groter is en bij de bruinwit intensieve de veer kleiner en in het algemeen de streep dus smaller.

-De bijtint van een bruinwit schimmel vogel is wat witter dan de bruinwit intensieve omdat bij de intensieve de bestanddelen in de bijtint/ondergrond meer tot uiting komen in de intensieve bijtint (eumelanine, phaeomelanine, witte lipochroom en ook de originele blauwfactor = totaal oxidatie).

Het effect van de originele blauwfactor bij de kleurkanarie kwam vroeger bij alle kleuren voor, maar door het wegmutteren van de phaeomelanine middels de azulfactor, komt deze blauwfactor bij de huidige kleurkanaries (nauwelijks) meer voor. Bij de beschrijving van de zwartwitte heb ik deze vanouds bekende factor bij de kleurkanaries, dus niet meer genoemd. Wel bij de bruinwitte vogel omdat de bruine groep is beschreven als klassieke vogels en nog steeds "klassieke vogels" zijn! De bij de zwarte groep omschreven azulfactor komt bij de bruine dus (nu) niet voor.

Agaat wit, man; mooi kop pigment

Isabel geel intensief; nog oude type; toont zelfs nog wat phaeo welke in de standaard absoluut niet gewenst is.

De kweek is er mijns inziens wel makkelijker op geworden omdat vroeger steeds naar een kloppend vloeiend geheel werd gezocht en nu naar een absoluut maximum in kwantiteit en kwaliteit van het bruinbezit. Evenmin is de gehele opname van de phaeomelanine in de bijtint nodig en mag bij de bruine er "bovenop" blijven liggen.

Agaat

De agaatgroep is vanwege de heldere ondergrond een van de meest attractieve kleurkanaries. Vroeger omschreven als XBZoa. Bevederingsonderzoeken van een veertigtal jaar geleden hebben ons geleerd dat aan de kwaliteit van het zwart van de agaat kanarie ten opzichte van de zwarte kanarie niets is veranderd. De phaeomelanine is duidelijk lichter dan bij de zwarte kanarie.

Wij vroegen een minimale bestreping welke maximaal aanwezig was. In feite diende de gehele mantel van de vogel bezet te zijn met een fijne uniforme tekening van de bestreping. De kleur van de phaeomelanine was beige. In de bijtint was naast de lipochroom de phaeomelanine, de eumelanine en de blauwfactor opgenomen. Deze gaf

tezamen met de intensiefactor een mooie gebonden tint in rood, geel en wit weer. De kleur van de bijtint was moeilijk goed aan te geven. Ik kan mij nog herinneren dat een van de voornaamste agaatgeel en isabelgeel kwekers, de heer Lazeroms, met verve aangaf dat de kleur van de agaatgeel echt niet "licht groen" was. Hij wilde graag ver weg blijven van een "gereduceerde groene" wat het in feite echt wel was. In die tijd werd deze kleur zeer veel door specialisten gekweekt waarbij men heel lang en met verve kon discussiëren over de tint van het geel of de structuur van de tekening. Tegenwoordig worden de kleuren in veel kleinere aantallen gekweekt waardoor er een minder homogeen beeld per kleur aanwezig is.

Met de wijziging naar de internationale standaard was men ervan overtuigd dat deze inhoudelijk niet veel zou veranderen. Er werd meer nadruk gelegd op de compleetheid en duidelijkheid van de bestreping welke wat korter en breder zou moeten zijn dan voorheen. De uitdaging lag op compleetheid, vanaf de snavel beginnend en ruim aanwezig in de flanken.

Later (nu) bleek dat de omschrijving

van deze kleur de volledige afwezigheid van phaeo vergde. Iets wat wij al gewoon waren bij de mozaïekagaat kanaries. De bijtint helder zonder enige phaeomelanine. Niet in de zin van dat de phaeomelanine "niet meer zichtbaar is en opgenomen in de bijtint", maar geheel niet aanwezig! Daar lag wel het probleem. De bijtint moest helder en zuiver geel worden, alleen vermengd met de bestanddelen uit de ondergrond, dus alleen de eumelanine. Een blauwfactor kon vanwege de afwezigheid van de phaeomelanine niet meer werken.

Onduidelijkheid hierover heeft menig agaatgeel kweker enige hoofdbrekens gekost maar nu zien wij deze gevraagde exemplaren gelukkig weer meer en meer op de shows.

Het voordeel dat deze vogels de azulfactor bezitten, geeft ons het karakter van de azulfactor om cumulatief en/of versterkend te werken. Daar waar wij in het verleden te maken hadden met de werking van de reductiefactor, waardoor de bestreping meer en meer afnam, zien wij nu dat de bestreping donkerder wordt en toeneemt. De agaat

kanarie had veelal lichte wenkbrauwen, lichte nek en uiterst weinig flankbestreping. Er zat kleur op de kop van de onderbevedering, maar duidelijke strepen waren nauwelijks waarneembaar. Nu kunnen we zeker meer en meer spreken van een pigment welke op de snavel begint en op de kop aanwezig is, om in de nek breed uit te waaien over de mantel en talrijk in de flanken voorkomt.

De fijne bestreping waarop wij selecteerden, gaf vaak een te grote reductie in verschillende veldvelden als flanken, nek en kop. Nu is dat zwaar negatieve effect niet meer aanwezig. Dus is het er duidelijk makkelijker op geworden. De kleur van de tekening is ook makkelijker homogener en de grote vleugel- en staartbevedering heeft minder last van te grote witte omzomingen. Wel zien wij veelvuldig te grote omzomingen op de vleugeldekkbevedering en het ontstaan van ononderbroken bestreping op het rugdek. Dit zijn ernstige fouten. Ook komt een steeds grotere hoeveelheid zwarte eumelanine in de ondergrond voor, welke in deze kleur ongewenst is. In de Nederlandse standaard staat het mindere bezit van melanine nog op kop en grotere veren beschreven, maar is geenszins meer representatief voor het huidige beeld van de agaats, welke vol in de bestreping zit met nagenoeg volledig dicht gevloeide grote pennen. Tot slot kunnen wij bij de agaats dus eveneens niet meer van een klassieke kleur spreken. Kortom bij de agaats is het er toch makkelijker op geworden.

Isabel

De Isabel kanarie beschreven wij vroeger als XBzoa en is ontstaan door het niet meer aanmaken van zwart maar bruine eumelanine met een gereduceerde kleur phaeomelanine. Het bezit van de phaeomelanine in de bijtint gaf een combinatie van een licht beige fijne bestreping met een licht gebonden lipochroomkleur. Alles zo egaal mogelijk. De zeer fijne bestreping liet ons wel op de rand van de afgrond functioneren. Gingen we met de reductie iets te

ver, dan stortte de kleurvogel in elkaar en verkregen we vele lichte kleurvelden als te lichte kop, nek en flanken of te grote lichte omzomingen van de grote bevedering. Een typische kleur om in grotere aantallen te kweken. Enerzijds showvogels, maar ook vogels met meer pigment om later pigment op te halen. Maar de stress bij de selectie voor een mooie stam was altijd groot. De "vierde" voor de stam was niet snel gevonden. Alles luisterde heel erg nauw. Hoeveel phaeomelanine moest de pop hebben om de kleur van de man te ondersteunen? Waren de kweekvogels fijn maar toch compleet genoeg? De schimmelvogels moesten vloeien. De phaeomelanine had soms de neiging om van beige naar roodachtig bruin te gaan.

Na de internationalisering werden de criteria als bij de agaats en de isabel aangepast. Bestreping moest duidelijker en wat breder maar vooral ook korter en talrijker. Eveneens op de snavel beginnend en talrijk aanwezig in de gehele mantel en bovendien uiterst homogeen. De bijtint ook zonder enige phaeomelanine. Ook de isabel is een vogel met de volle azulfactor geworden, dus afwezigheid van phaeomelanine.

Een kweek die duidelijk vereenvoudigd is in vergelijking met het verleden. Geen rand van de afgrond meer, geen jaarlijkse reductie. Geen vermenging met phaeomelanine van de bijtint, dus geen lichtere plekken.

Vanwege de afwezigheid van phaeomelanine in de ondergrond is er bij de schimmelvogels alleen nog eumelanine in de ondergrond aanwezig. Deze eumelanine heeft dezelfde kleursoort als de bestreping zodat er een veel uniformer beeld is ontstaan. Dit valt vooral bij de mozaïeken en de witte isabel op. Geen risico's meer van het rood worden van de phaeomelanine en de wetenschap dat er jaarlijks meer en duidelijker bestreping en pigment wordt aangeemaakt. De isabel is geen echte klassieke kleur meer.

Zie de bespreking van de mutaties in de volgende artikelen.

Isabel wit; nog niet het nieuwe type. Toont nog iets phaeo en nauwelijks pigmentbestreping op kopje.

Keurmeester 176

Keurmeesters doen er goed aan om lid te worden van één of meerdere speciaalclubs. Van hen mag immers worden verwacht dat zij net iets meer weten van de vogels waarvoor zij keurbevoegd zijn. En voor dat net iets meer weten is er de speciaalclub.

Louis van Kelckhoven

Om recht te doen aan de vogelsoorten waarvoor ik keurbevoegdheid heb, probeer ik lidmaatschappen van speciaalclubs af te wisselen. Maar ik zou toch niet tijdelijk afscheid willen nemen van de Japanse Meeuwen Club in het jaar dat deze een halve eeuw bestaat.

Als alle speciaalclubs is ook de JMC een actieve club met enthousiaste mensen. Vrijwilligers die met kennis van zaken binnen de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) de belangen van hun doelgroepvogels behartigen. En die doelgroep blijkt voor deze club steeds groter te worden. Reden waarom de Japanse Meeuwen Club inmiddels speciaalclub Japanse Meeuwen en overige lonchura's is gaan heten.

Want van die lonchura's blijken er dus steeds meer te zijn. Behalve de in elkaar

geknutselde Japanse meeuw (die we in het wild tevergeefs zullen zoeken), horen rijstvogels, rietvinken (behalve de witborst rietvink, die hoort bij de Australische prachtvinken), nonnen, bronzenmannen, zilver- en loodbekken, maar ook parelhalsamadines tot de doelgroep. Maar wie bepaalt wie zich lonchura mag noemen? Dat doen Coen van Tuijl en Peter Bredenbeek uit de doeken in het laatstverschenen clubblad van de JMC. Daarin wordt duidelijk gemaakt dat het indelen van vogelsoorten in het verleden gebeurde op basis van anatomische - en gedragskenmerken, voeding en geografische spreiding.

Vandaag de dag wordt voor een wetenschappelijker benadering gekozen. Namelijk het uitlezen van het erfelijke materiaal; het DNA. Hetzelfde goedje waarmee ook verdachten van misdrijven worden opgespoord, wordt ook gebruikt om genetische verwantschap tussen soorten vogels aan te tonen.

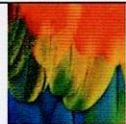
Wetenschappers blijken steeds beter in staat om grotere stukken van dat DNA te lezen en daarmee tot een nauwkeuriger verwantschap te komen. Daaruit blijkt dat, simpel gezegd, alle lonchura's zijn te herleiden tot één, al miljoenen jaren

geleden uitgestorven, gemeenschappelijke voorvader.

Al eerder bleek dat het dwergekstertje het meest verwant is aan de lonchura-soorten. Nu blijken ook gewone-, zwartrug- en reuzenekster meer lonchura te zijn dan werd gedacht. Van Tuijl en Bredenbeek concluderen: „Deze Afrikaanse ekstertjes zijn meer verwant met onze Aziatische nonnen en rietvinken dan met enige andere Afrikaanse prachtvink. De reden waarom dwergekstertjes en parelhalsamadines tot de JMC doelgroep behoren, geldt dus net zo goed voor deze ekstertjes.” Wanneer de leden daarmee akkoord gaan wordt dit drietal met ondersoorten toegevoegd aan de JMC familie. En dat is toch een mooi cadeautje voor de 50-jarige JMC. Allicht dat op de clubshow, 20 september in Leerdam, de eerste vruchten van deze uitbreiding zichtbaar zijn.

GENDIKA

LABORATORIUM VOOR GENETISCH ONDERZOEK

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA onderzoek

Geslacht
Ziekte
Verwantschap
Soorten

Voor informatie bel (+31) 0598-619343 of ga naar www.gendika.com

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels ! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergelyen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een proefnummer inzien !

Bondsmededelingen juli 2025

VAN HET BONDSBUREAU

Een dringend verzoek aan alle verenigingsbesturen om hun gegevens actueel te houden/maken in de ledenadministratie.

VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING Kleur en Postuurkanaries

• J. Heijnen uit Echt is gestopt als keurmeester per 1-4-2025.

HOOFDBESTUUR

Rien Schout Lid van Verdienste NBvV. Rien Schout nam, na bijna 40 jaar actief te zijn geweest in het districtsbestuur van Zeeland en als vrijwillig coördinator beheer van het NK materiaal, afscheid en werd voor zijn verdiensten benoemd tot Lid van Verdienste NBvV. Dit gebeurde tijdens de Algemene Vergadering op 17 mei 2025 jongstleden. Rien heeft zo'n 35 jaar het beheer van de NK materialen die opgeslagen liggen op het Bonds bureau in Bergen op Zoom gecoördineerd. Daartoe behoorde ook het coördineren van het laden en lossen van de materialen. Een vrijwilliger pur sang, die vervolgens tevens zijn opvolger voor deze job regelde. Op z'n verjaardag kwam hij naar Putten, niet wetende, waarschijnlijk wel vermoedende, dat hij geëerd zou worden. Foto v.l.n.r. Rien Schout en Albert Zomer.

Wim Theloosen Lid van Verdienste NBvV. Sedert 2012 was Wim Theloosen de opvolger van Ton Koenen als districtsvoorzitter Gelderland. Niet een aller makkelijkste job om aan een van de grootste districten sturing te geven. Met zijn bestuur kwam hij er al die jaren goed uit en Wim vertegenwoordigde zijn district goed in de bondsraad. Na het vertrek van Albert Zomer naar het hoofdbestuur coördineerde Wim de presentjes voor afscheidnemende functionarissen en dat deed hij met verve. Het laatste jaar werd moeilijk, enkele bestuurders vielen weg en er was moeite om een voltalig bestuur terug te krijgen. Wim trok zich dat persoonlijk aan en wilde het district niet stuurloos loslaten. Gelukkig was er inmiddels een commissie ingesteld die ervoor zorg heeft gedragen dat Wim zijn post kan verlaten en gelukkig met een voltalig bestuur, en daarbij zelfs adviseurs. Nu mocht Wim zelf een presentje van het HB en daarnaast de BR in ontvangst nemen. Foto v.l.n.r. Wim Theloosen en Albert Zomer.

André Gerritsen Lid van Verdienste NBvV. Op 22 mei 2025 werd in bijzijn van de KMV NBvV en de bestuursleden van de TCT/P de aftredende voorzitter TC TP André Gerritsen namens het hoofdbestuur NBvV benoemd als Lid van Verdienste NBvV. Een benoeming die in kleine kring zonder al te veel aandacht plaatsvond, typisch behorende bij het rustige niet op de voorgrond willen staan karakter van André. Zijn CV op gebied van de vogelliefhebberij is enorm, functies variërend van lid TC JMC, voorzitter TC JMC, bestuur speciaalclub JMC, mentor voor aspirant keurmeesters, docent Tropische vogels, duiven en kwartels sinds 2008, lid bestuur TC sinds 2014, voorzitter TC TP sinds 2015 en bestuurslid KMV sinds 2016. Hij ging als bestuurder moeilijke zaken nooit uit de weg, was direct en eerlijk in zijn benadering. Na de vorming van een KMV trotseerde hij de weerstand hiertoe in zijn eigen achterban en gaf sturing aan een goed functionerend TC T/P. Wij zijn André dank verschuldigd voor zijn inzet. Foto v.l.n.r. Albert Zomer en André Gerritsen.

DISTRICT DRENTHÉ

Tijdens de voorjaarsdistrictsvergadering, kreeg lid van verdienste van het District Drenthe, Harm de Roo de speld uitgereikt door de Districts-voorzitter voor zijn 50 jarige lidmaatschap van de NBVV. Harm was mede oprichter van de vogelvereniging Zanglust in Zuidwolde Drenthe, opgericht op 1 januari 1975. Harm vervulde 50 jaar lang met slechts een korte onderbreking de functie van secretaris, en heeft zich buitengewoon verdienstelijk gemaakt voor de vereniging. Ook op Districtsniveau zette hij zich in: 12 jaar lang was hij secretaris van District Drenthe van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Met zijn langdurige inzet leverde Harm de Roo een waardevolle bijdrage aan de vogelsport in de regio. Nu de vereniging na 50 jaar is beëindigd willen wij hem oprecht bedanken en eren voor zijn bijzondere verdiensten voor de vereniging Zanglust Zuidwolde, District Drenthe en de Nederlandse bond van vogelliefhebbers. Foto v.l.n.r. Rene Schonewille en Harm de Roo.

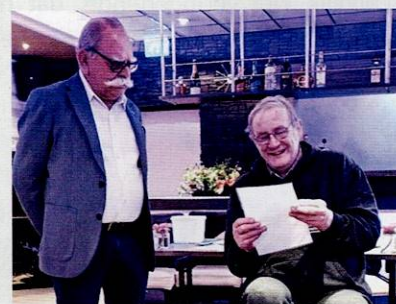
DISTRICT OVERIJSEL

Op 1 mei jl. vierde Wim van der Klok van de Voliërvriend Zwolle/Z07 zijn 60-jarig jubileum. De jubileumspeld en een mooi boeket voor thuis werd hem op de verenigingsavond overhandigd door Voorzitter Bert Stiphout. Wim is liefhebber van met name de Tropische vogels uit Australië. Hij maakt nu alweer zo'n 12 jaar als Secretaris deel uit van het Bestuur van de vereniging. In 1965 werd hij Jeugdlid van de Voliërvriend Zwolle en hielp hij al mee met de opbouw van de jaarlijkse tentoonstelling van de vereniging. Eind jaren 60 en begin jaren 70 maakte hij ook al een lange periode deel uit van het Bestuur. O.a. als 2e Voorzitter en TT-secretaris. Zo verzorgde hij destijds o.a. het Maandblad van de club en was hij verantwoordelijk voor de opmaak van de catalogus tijdens de tentoonstelling. Nog altijd houdt hij diverse soorten Tropen. In de wintermaanden binnen in huis en in het voorjaar en 's zomers in een mooi beplante buitenvolière. Foto v.l.n.r. Wim van der Klok en Bert Stiphout.

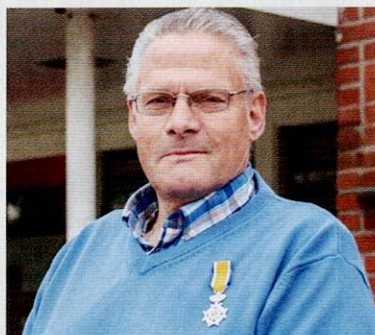
DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Vogelvereniging De Edalzanger Drunen (D28) had op dinsdag 6 mei een vijftal jubilarissen te huldigen waaronder een 60 jarig jubileum van Toon van de Hoven. Antoon Tijhuis voorzitter van district Noord-Brabant Oost zette Toon in het zonnetje. Toon die zich vooral inzet ter ondersteuning op allerlei gebied werd daarna ook gehuldigd door Henk Jansen afdelingsvoorzitter. De afdeling werd door Antoon Tijhuis alsnog gefeliciteerd met hun 60 jarig bestaan en hij overhandigde voorzitter Henk Jansen de plaquette behorende bij dit jubileum namens de NBvV. Tot slot bedankte Antoon Tijhuis Henk Jansen met de woorden "Als Henk Jansen niet naar het district komt, komt het district naar Henk Jansen". Henk werd bedankt voor zijn inzet voor het district als coördinator surveillanten en dierenwelzijn. Henk was een van de eerste coördinatoren die zich inzette met verdere scholing van surveillanten en bestuursleden op dierenwelzijn en regelgeving. Met een flinke bos bloemen namens het district werd dit bekrachtigd. Foto 1: v.l.n.r. Toon van de Hoven en Antoon Tijhuis. Foto 2: v.l.n.r. Antoon Tijhuis en Henk Jansen.

DISTRICT GELDERLAND

Het heeft zijne majesteit behaagt om Jaap van Driel uit Culemborg een Koninklijke onderscheiding toe te kennen voor zijn vrijwilligerswerk voor het Rode Kruis en de Culemborgse Kanarie en Exotenvereniging. Jaap was vele jaren penningmeester van deze inmiddels opgeheven vereniging. Foto is gemaakt door Milou Oomens.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

E. Konings, afd. Sint Willebrord (W04); R. van Son en J. van Wezel, afd. Drunen (D28); K. van Belzen, J. van Driel, H. Marijs, P. Meijer, V.P. de Wilde en A. F. Wondergem, afd. Arnhem (A09); Mart Verhoog en Henk van de Brug afd. Almere (A39);

Jubilarissen 40 jaar

A. Rothengater en D. Vermeulen, afd. Drunen (D28); M.A. van Anrooij, J.J. van Belzen, A. Boone, P. Meulmeester en A.L. Traas, afd. Arnhem (A09);

Jubilarissen 50 jaar

H. de Roo, afd. Zuidwolde (Z16);

Jubilarissen 60 jaar

T. v.d. Hoven, afd. Drunen (D28); W. van der Kolk, afd. Zwolle (Z07).

Overledenen

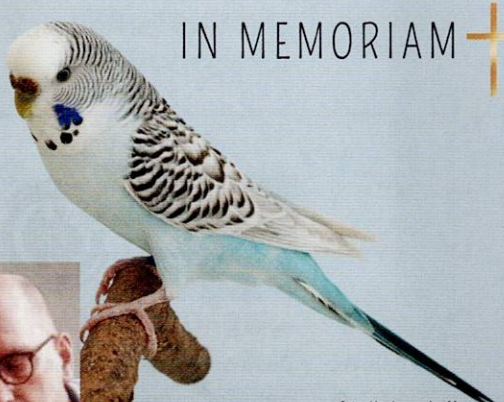
H. Demon uit Haalderen was voorzitter van V.V. "Onder Ons", afd. Gendt 2 (G24);

H.M. Voortman uit Almelo was bestuurslid van V.V. "De Goudvink", afd. Almelo 2 (A15);

C.J.M. Heijnen, Tilburg (508); B. Mantel, Haarlem (Z15); C. Reniers, Terheijden (W26); H. C. Reijn, Tiel (T07); M. Verpaalen, Ruchpen (R27); C. J. Nelemans, Hoeven (R27); P.J.M. van Ruiten, Roelofarendsveen (R14); W.G. Linzen, Vught (N26); B. Staal, Beek en Donk (L36); C. van Hummel, Haaksbergen (319); B. van Otterlo, Apeldoorn (A12);

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

IN MEMORIAM +

Huub Mertens

Als een schok kwam de mededeling binnen, via zijn vereniging in Sittard, dat oud-secretaris NBvV Huub Mertens op 18 mei is overleden.

De altijd, ondanks zijn medische problemen, optimistische Huub. Hij was al jaren een drijvende kracht in zijn district Limburg, daardoor viel hij op bij het hoofdbestuur NBvV en werd hij gevraagd als bondssecretaris. Hij voelde zich vereerd om die functie te vervullen en dat deed hij kort maar met ontzettend veel enthousiasme en plezier.

Huub was toegewijd aan elke functie die hij bekleedde. Het lange rijden naar de vergadering nam hij op de koop toe, totdat het niet meer mogelijk en verantwoord was. Zijn ziekte sloopte hem en nam hem alles af wat hij had, behalve zijn enthousiasme en zijn doorzettingsvermogen om te blijven doen wat hij nog kon.

Het hoofdbestuur condoleert zijn echtgenote en zijn dochter en verdere familie en wenst hen sterkte in deze verdrietige tijd. Ook vrienden en zijn verdere kennissenkring wensen wij sterkte toe.

Hij zal herinnerd worden als een optimistisch ingesteld persoon. Rust in vrede!

NBvV Hoofdbestuur

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, R. Greffhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, D.A. Verburg, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A.J. Geritsen, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, Th. Van Kollenburg, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingerot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, M.J. Schout, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.G. Theloosen, W.A. Tolman, P. Ubachs, H. de Vos, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: secretaris@nbvv.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Penningmeester: Sjaak van Bennekom, tel. 035- 6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

Bestuurslid: Rob Kristel, tel. 06 46140291, E-mail robkristel@kpnmail.nl

Bestuurslid: Guido Ariessen, tel. 06-51014241, E-mail: gariessen@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Gerrit Houwen, tel. 0478-562462, e-mail gerrit.houwen@hccnet.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid te worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2025 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2025

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING:

Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De ceresamadine, een elegante prachtvink

juli

Aidemosyne modesta

© Henk de Vos

Ceresamadinen behoren tot de grote groep der prachtvinken (Estrildidae). Ze zijn qua kleurstelling wat soberder dan andere prachtvinken als de gouldamadine, de drupellastrilde en het vuurvinkje. Zoals je op de foto kunt zien is het toch best wel een elegante, eenvoudig gekleurde vogel die zeker z'n charme heeft. Z'n wetenschappelijke naam, *Neochmia modesta*, wijst er ook al op dat het een bescheiden gekleurd vogeltje is ('modesta' betekent namelijk 'bescheiden'). De ceresamadine is een prachtig getekende vogel met een mooi paarsachtig gekleurd petje. Met name wanneer de zon schijnt is het een fantastische verschijning.

Er zijn in Nederland vrij veel liefhebbers die deze elegante prachtvinken houden en fokken. Natuurlijk niet ver-

geleken met de aantallen die zich bezig houden met de kweek van bijvoorbeeld papegaaiamadines of gouldamadines. Ceresamadines stellen dezelfde eisen aan huisvesting als alle andere prachtvinken en kunnen vreedzaam samenleven in een gezelschapsvolière van vogels van ongeveer dezelfde grootte.

In Australië komen ceresamadinen voor in het oosten van het continent waar ze zich met name ophouden in grasachtige gebieden met bomen, struikgewas en riet. En dan met name in de buurt van waterlopen of moerassen waar ze altijd water in de buurt hebben. Daar zoeken ze hun voedsel dat met name bestaat uit zaden die met name van de bodem opgenomen worden. Buiten het broedseizoen zijn het sociale vogels die met honderden in een groep rondtrekken.

Ceresamadines kunnen goed gehouden en gefokt worden in volières of broedkooien. Ze bouwen hun bolvormig nest van voornamelijk kokosvezel. Dat bouwen doen ze zowel in een nestkastje alsook in een volière, ergens vrij in een struik of andere mogelijkheid.

Voor de gerichte wedstrijdkweker is het een echte uitdaging om forse ceresamadinen te kweken met een mooi tekeningpatroon.

Zoals gezegd wordt de ceresamadine tot de Australische prachtvinken gerekend. Binnen onze Bond is er een speciaalclub die zich met name op deze vogelsoorten heeft toegelegd, de 'Speciaalclub Australische prachtvinken en papegaaiamadinen'.

www.tauros-diagnostik-shop.de

vanaf **9,50 €**

Tauros Diagnostik
DNA-ANALYSE FÜR HAAR, SPEEK, URIN, HAAR

Winkelwagen

DNA-geslachtsbepaling

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

garvo
voer naar mijn hart

**Kanarie pk
&
Solution eivoer**

5465

Kanarie pk

3868

solution eivoer

**Volledige, gevarieerde mengeling
voor zowel postuur- als kleurkanaries**

- Rijk gevarieerde mengeling met wel 12 verschillende natuurlijke ingrediënten
- Met o.a. wilde zaden zoals graszaad, klaverzaad en radijszaad
- Met lijnzaad voor een mooie, strakke bevedering
- Ideaal in combinatie met de **5371 kanariezaad** zonder raap voor een lager energiegehalte.

**Solution eivoer is een aanvulling
op de dagelijkse zadenmengeling**

- Ei (in het eivoer)
- Voor een zachte en prachtige veerstructuur
- Optimale opname voedingsstoffen
- Versterkt de natuurlijke weerstand
- Voorkomt vervetting
- Makkelijk opneembare voedingsstoffen
- Gasverpakt. (Langer houdbaar en vers).

Hans Hermans: Ambassadeur Gloster Kanaries

Ik heb zelf van alles ondernomen rondom het nieuwe eivoer en ook uitgezet bij andere collega-kwekers. Het wordt goed gegeten door de vogels. Het eivoer is perfect, van niemand iets negatiefs gehoord. Ik maak mijn oude eivoer (5308) op en doe dit nu half-om-half.

Wilt u passend voeradvies voor uw kanarie? Wij helpen U graag!

Bel ons op 0313-472321, stuur een mail naar advies@garvo.nl of scan de QR-code voor meer informatie op onze website.